

INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 267

ANY XXIII

MAIG 1986

El dia 30 d'abril, cantaires i públic, omplírem la plaça de l'Església amb motiu de la cantada de la cançó "Una veu per al món", en la jornada de l'inici del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana.

Equip de direcció:

Josep Bertran
Jaume Cots
Joan Puig

Redactors:

Pasqual Castellà, Oriol Colomer,
Ricard Creus, Josep M. Lluch, Pere Mora,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Teresa Prados,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Soledat Solanes.

Fotografia: Ricard Creus.

Col·laboradors:

Ramon Creus, Josep Farreny,
Gerard Gatell, Jordi Martí, Deudat Pont,
Paulí Ribera, Ferran Ros,
Magda Trepal i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Urgell).

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya.

Membre de l'Associació Catalana de la
Premsa Comarcal.

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1.
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 1.100 ptes.

A l'estranger: 1.600 ptes.
Número solt: 100 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

*Per a subscripcions i anuncis
poden adreçar-se a:*

Pere Mora. Tel. 39 03 81
o bé Tel. 39 00 57

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar
totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats,
no significa l'acceptació implícita del seu contingut
per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·la-
boradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper
blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble
espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran
amb pseudònim, sempre que els autors ho vul-
guin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir
publicats en el mes de la data de la revista, han
d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10)
abans del dia 25 del mes anterior.

Editorial

Refermar una presència

No ha passat desapercebut a casa nostra la celebració del
II Congrés Internacional de la Llengua Catalana.

Han transcorregut la friolera de vuitanta anys des de la ce-
lebració del primer (1906) i sincerament opinem que ja era
hora d'establir-ne una continuïtat si bé, no necessàriament,
calia que fos tan distanciada en el temps.

Tots els congressos, sigui quina sigui la seva motivació, te-
nen primordialment com a objectiu impulsar, actualitzar i
millorar la seva dimensió específica.

No hi érem en aquell llunyà 1906, però per les dades que
han arribat al nostre coneixement sembla ser que, essencial-
ment, aquell primer Congrés fou orientat a l'estudi i millora
de la nostra parla en les vessants filològico-històrica, literària
i social jurídica, destacant d'entre les comunicacions rebu-
des la de l'enyorat Pompeu Fabra, amb la seva "Qüestions
d'ortografia catalana".

Cal esperar que també enguany els avenços diguem-ne
"tècnics" seran ben remarcables; així ho desitgem. Però ul-
tra això, ens sembla que s'hi respira també en aquest segon
Congrés la subtil necessitat de voler palesar una realitat his-
tòrica a la qual els catalans no podem ni devem renunciar:
l'ús normalitzat i general d'una llengua que ens singularitza.
I aquest desig fou ben evident.

¿Quina altra cosa, sinó, fou la que motivà la cantada si-
multània en totes les places dels municipis dels Països Cata-
lans de l'himne del Congrés, a les vuit del vespre del prop-
passat 30 d'abril?

Volem creure que no va ser altra, que la de refermar una
vegada més davant del món sencer la nostra presència, tot i

"Obrint serens la nostra parla..."

«SIÓ»

Fets del mes

ABRIL

Dissabte 5 – CURSET PREMATRIMONIAL

Amb assistència d'una quinzena de parelles ha començat -organitzat per la Parròquia i en un dels seus locals- un curset prematrimonial, que s'impartirà al llarg de sis dissabtes en sessions de dues hores. El curset és a càrrec de sis matrimonis del Baix Urgell, integrants del Centre de Preparació al Matrimoni. Els temes a tractar són: Psicologia de la parella, Amor, Sexualitat, Fecunditat-fills, Parella i societat, Fe i sagrament.

Dijous 10 – INVENT

Veïns d'Agramunt; un ramader (Manuel Millan, encarregat d'una granja de porcs), un artesà (Joan Jové, propietari d'un taller mecànic) i una indústria (Prodom, elements elèctrics), en un treball d'equip, han reeixit -després de mesos de proves- en la creació d'un **niu tèrmic** per a porcells: segur, econòmic i eficaç. Aquest invent pot venir a solucionar un dels grans problemes dels ramaders, que es dediquen a la cria de bestiar porquí, com és el de tenir calents i segurs als mamellons, i a un cost mínim de manteniment.

Dijous 17 – REUNIÓ D'ENTITATS

L'Ajuntament ha convocat, aquest vespre, a diferents entitats culturals de la vila -la Coral, Ràdio Sió, Grup Escènic, l'Espetec, Casal d'Avis, Grup de Caramelles, Revista Sió- per parlar de qüestions relacionades amb la sala-teatre del Casal, la qual serà objecte d'unes obres de reformes i millora.

En el decurs de la reunió, els responsables municipals han donat a conèixer un informe sobre les obres que s'hi han d'efectuar. També s'ha proposat als participants, la creació d'una Junta Gestora o Patronat de la sala-teatre, que tindria com a objectiu l'administració i gestió del teatre municipal, que hauria d'estar format per representants de les institucions que, d'alguna manera, es mouen al voltant d'aquest equipament municipal. També s'ha parlat de la conveniència o no, de realitzar algun acte o actes per part de les diferents entitats, com a suport i celebració dels arranjaments a realitzar.

Dimecres 23 – SANT JORDI

El bon temps ha acompanyat la diada de Sant Jordi, el que ha permès que els llibreters poguessin muntar parades al carrer, que han estat molt concorregudes per adquirir el llibre, com és tradició regalar juntament amb la rosa, cosa que cada any té més incidència entre el públic.

A nivell Municipal s'ha organitzat, per celebrar la dia-

da, una ballada de sardanes per la cobla Tàrrega, que ha tingut lloc a la plaça del Mercadal aquest vespre i amb força assistència.

També, aquest migdia i a la sala d'actes de Ca la Vila, ha tingut lloc el lliurament de premis als guanyadors de la **IX edició del Certamen Literari de Sant Jordi** (àmplia informació en aquest mateix número), que organitza l'Ajuntament, amb la col·laboració de la revista «SIÓ», els membres de la redacció de la qual són el jurat del certamen. L'acte ha estat presidit pel senyor Batlle, acompanyat per professors dels diferents centres d'ensenyament i representants del jurat. En acabar i en una sala de la planta quarta, s'ha ofert un petit refrigeri a tots els assistents.

L'Alcalde de la Vila, juntament amb representants del Jurat i dels centres d'ensenyament, en l'acte de lliurament dels premis.

La cloenda dels actes organitzats amb motiu d'aquest Certamen, tindrà lloc el proper divendres, amb dues sessions de cinema català; la de la tarda per als alumnes d'E.G.B., i la de la nit pels d'ensenyament mitjà i públic en general.

Dijous 24 – ACTIVITATS DE "LA CAIXA"

Dues conferències ha organitzat "La Caixa" durant aquest mes, les quals han tingut lloc a la biblioteca d'aquesta entitat d'estalvis.

La primera es celebrà el passat dia 10 al capvespre, i a càrrec de l'historiador **Borja de Riquer**, que parlà sobre **Història d'Espanya**, l'Espanya dels anys 30, la segona República i la Guerra Civil. Avui i a la mateixa hora ho ha fet **Josep Mª Fradera** sobre **Història de Catalunya**, aspectes socials i polítics del Modernisme Català, davant d'un públic molt migrat.

També, a les 9 del vespre del passat dissabte i a l'Església Parroquial, amb la col·laboració de l'Escola Municipal de Música, es celebrà un concert a càrrec del **Grup Instrumental Català** (una quinzena de joves de flauta,

L'historiador Borja de Riquer, que donà una conferència a "La Caixa"

amb alguns instruments de percussió) de Sant Andreu de la Barca, que ha interpretat diferents composicions davant d'un públic no massa nombrós.

Dijous 24 – EXTRACCIÓ DE SANG

Al local de la Creu Roja, i amb la col·laboració d'aquesta entitat benèfica, aquesta tarda, membres del **Banc de sang de l'Hospital Clínic Provincial de Barcelona**. Departament de Sanitat i Seguretat Social de la **Generalitat**, han atès la gent que han volgut acudir-hi per fer donació de la seva Sang. Han estat 62 els qui s'hi han presentat, dels quals 8 han estat refusats, per diferents causes, pel que s'han fet 54 extraccions (31 dones i 23 homes); s'ha recollit un total de 25 litres de sang.

Divendres 25 – HA MORT MOSSÈN SABATÉ

Ahir al matí, les campanes de l'església, amb un tocar especial, anunciaven la mort, a l'edat de 71 anys, de mossèn Francesc Sabaté i Mir.

Feia 20 anys que residia a la vila, els 13 primers com a Rector de la Parròquia i els 7 darrers com a jubilat, però en servei actiu.

Abans d'Agramunt, exercí el seu ministeri sacerdotal a Ribes de Fresser, Balaguer, Tornabous, Puigvert

Les despulls de Mossèn Sabaté entren al Temple que ell serví durant 20 anys.

d'Agramunt i Artesa de Segre.

Aquesta tarda se li ha celebrat una Missa-funeral, amb assistència del senyor bisbe i una seixantena de capellans -revestits d'alba i estola- i, naturalment, moltíssims feligresos, que han volgut acomiadar-lo fins al darrer moment, abans que se l'emportessin a enterrar al poble de Bellvís, d'on era fill.

Divendres 25 – PEREGRINACIÓ A MONTSERRAT

Malgrat el dia gris i plujós, una trentena de joves agramuntins han marxat cap a Sant Martí de Sèsigaiols per iniciar, des d'allí i a mitja tarda, l'anada a peu (són uns 50 quilòmetres) a Montserrat, on hi pensen arribar el dissabte al capvespre, per assistir a la "VETLLA DE SANTA MARIA", que la comunitat de monjos benedictins de l'abadia organitzen cada any, la vigília de la festivitat de la patrona de Catalunya.

Dimecres 30 – PESTA PORQUINA

La pesta porquina africana continua fent estralls en

Una de les moltes foses per als porcs sacrificats, que s'han obert aquest mes.

les granges de la Ribera del Sió, una comarca amb una de les concentracions més altes en instal·lacions ramaderes per quilòmetre quadrat, dedicades a la cria i engreix de bestiar porquí.

Centrant-nos a Agramunt i Mafet, són ja sis les granges afectades per la pesta, pel que, funcionaris del **Servei de Sanitat Animal de la GENERALITAT** han hagut de sacrificar uns **quatre mil** caps de bestiar porquí, de diferent pes per, després, enterrar-los convenientment i amb les garanties necessàries.

L'erradicació de la pesta es veu cada vegada més difícil per part dels ramaders, els més pessimistes creuen que no es podrà fer fins que no quedi cap porc en tot el Terme. L'única esperança d'acabar amb l'actual epidèmia és l'arribada del bon temps, el virus de la pesta, segons diferents versions, es propaga amb més dificultat en les èpoques de la calor.

Dimecres 30 – "UNA VEU PER AL MÓN"

Molta gent ha acudit a l'acte convocat a nivell Municipal i amb diferents entitats, per a les vuit del vespre i a la plaça de l'Església, per assistir a la inauguració del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana. Com

Moltes veus agramuntines cantaren la cançó del Congrés, "Una veu per al Món".

Les sardanes foren presents en l'acte d'homenatge a la Llengua Catalana.

Els grallers agramuntins de «l'Espetec» tancaren la celebració amb una curta cercavila.

arreu dels Països Catalans en aquesta hora, aquí també s'ha cantat "**Una veu per al món**". Des de les escales de l'Església, les veus mancomunades de les **Coral d'Avui** i **Coral Bon Cant**, el grup **caramellaire "Aires del Sió"** i l'**Escola Municipal de Música**, juntament amb les veus de la gent que han volgut sumar-s'hi, han fet sentir la lletra d'aquesta cançó.

Per arrodonir la festa, les corals i el grup caramellaire, han interpretat algunes cançons, s'han ballat un parell de sardanes i, per acabar, els grallers de "**l'Espetec**" han fet una cercavila per finalitzar-la, de nou, a la plaça de l'Església, amb una traca.

La «Coral d'Avui» interpretà dues cançons.

– EL TEMPS

Hem tingut un mes molt irregular quant a temperatures. Fins i tot va nevar el dia 12, encara que, naturalment, la neu no va quallar. La majoria de dies han estat frescos, pel temps que som, i amb petites pluges intermitents, la més copiosa la del dia 25. Des de fa un parell de dies ha canviat amb augment de la temperatura.

Per a totes les edats.

Senzill

Divertit

Competitiu

Agradable

Esport recomanat per a tota la vida

INDIVIDUAL (2 persones)

PARELLES (4 persones)

Ara. **Badminton**

Turrones, R.V.

CHOCOLATES Viladís

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa-Tàrraga, Km. 12'800
Tel. 39 03 34

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23
Guimerà, 13 AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

MOSSÈN SABATÉ HA MORT

La parròquia de Santa Maria de la vila d'Agramunt, ha rendit un càlid, fervorós i sentit homenatge de respecte i estimació sincera a mossèn Francesc Sabaté, q.a.c.s., amb motiu de la seva mort, el dia 24 d'abril del corrent 1986.

No és gaire freqüent el veure els feligresos d'una parròquia la mort del seu pastor espiritual, motiu aquest, potser, que hagi augmentat el profund sentiment de dolor que tota la gent veu en el seu més íntim sentiment palesat amb respectuosos recolliment durant les hores des de l'òbit fins l'enterrament, silenciós i multitudinari, amb assistents vinguts dels quatre punts del bisbat. Així com també la nombrosíssima assistència de companys i amics seus en el sacerdot que en nombre de més de seixanta pregaren per ell en la solemne missa-funeral celebrada pel senyor bisbe, vingut expressament per presidir el dol.

Les seves qualitats humanes, religioses i sacerdotals posades totes durant la seva vida al servei de Déu i del pròxim, arreu on havia estat, l'han fet mereixedor d'aquest sentit homenatge que la parròquia li ha lliurat generosament, després de servir-la durant vint anys, com a regent els primers tretze, i com a auxiliar els set restants, ajudant el seu successor mossèn Pal amb qui formaren un tàndem difícil de superar, que diu molt de bo i positiu en favor de tots dos.

Confessor incansable, fou conseller i amic noble i lleial a la vegada que gran emprenedor de tasques com la costosa instal·lació de la calefacció al temple, la recuperació i reconstrucció de la capella de la Verge del Socors, al peu del Sió, la construcció del magnífic joc de bancs del temple parroquial, la construcció de l'edifici on hi ha les sales de complement i esbarjo de la parròquia, etc.

Dotat d'un poderós vigor físic fins que la malaltia li va malmetre la salut, era un cantador infatigable tant per l'església com al carrer, així com també en prodigava en el que fou el seu gran "Hobby", que era l'anar de viatge. Anar amb ell d'excursió era garantia de sana alegria, bullici animat i cantúries a plens pulmons. Ell ho corria tot, com l'autèntic bon pastor i al seu costat et senties protegit i

Les despulls de Mossèn Sabaté són portades, a espatlles, per sacerdots.

defensat. Escometia amb simpatia a tothom pels carrers de la vila, amb aire jovial i valent.

I ja darrerament la gran obra seva fou l'organització de l'Hospitalitat de la Verge de Lourdes on va posar les seves darreres energies. Ell que fou l'ànima d'aquell pelegrinatge anyal al Santuari de la Verge a França. La seva darrera il·lusió era enguany anar-hi com a malalt, Déu no ha volgut que així fos, però el seu esperit perdura en els que continuen l'obra començada, amb tant d'entusiasme, per ell.

Com a fet anecdòtic, però digne d'esmentar, fou l'ésser fidel a l'hàbit-uniforme amb què fou ordenat sacerdot fins els darrers passos de la seva vida.

La benefactora pluja també va voler sumar-se a l'acte plovent abundantment, saonant la terra i fecundant-la com ell ho farà, tornant a la terra per reposar fins a la fi dels temps.

Descansi en pau mossèn Francesc i que el Senyor, que ens acull amb misericòrdia i perdó, li doni la felicitat eterna que tots durant aquests dies li hem desitjat ben fervorosament.

Un feligrès que molt el recordarà

Ramon Capitan i Gallardo

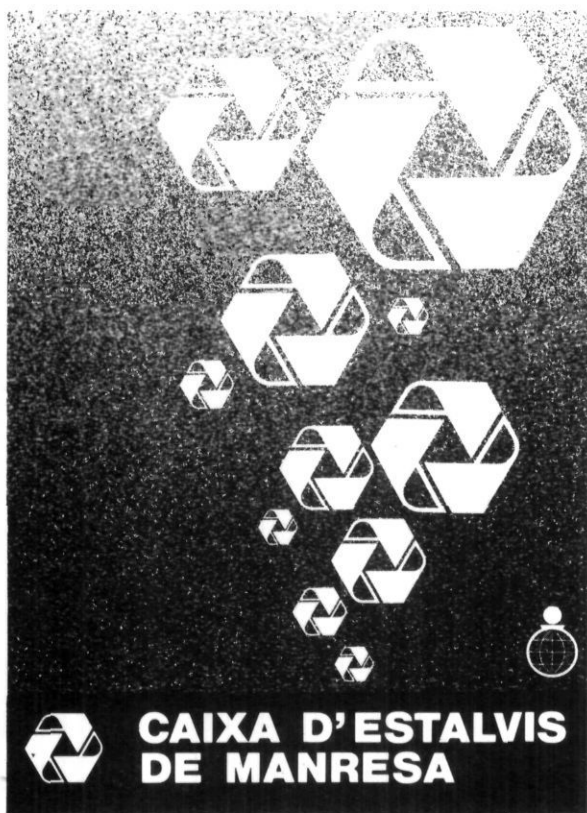
Pintura Decorativa

Raval de Puigverd, 15, 2.^a
AGRAMUNT

*Per a Agramunt i per a la Ribera
una LLIBRERIA*

L'ESPIGA

PLAÇA DEL POU, 2 AGRAMUNT Tel. 39.04.25

ACADÈMIA DE TALL i CONFECCIÓ *(Sistema Martí)*

Pepita Farré i Sabartés

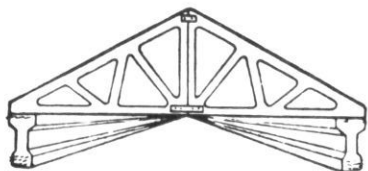
C/. Pau Casals, s/n. - Telèfon 39.09.07
AGRAMUNT

*ràdio sió agraeix a totes les persones,
comerços i indústries, la seva col·laboració
durant aquesta festa major.*

ràdio sió

emissora d'agramunt i la ribera
banda f.m. 105.5 mhz.

PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Sastreria

UNIVERS

Avda. Carlemany, 81
LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

FIBAL

*Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens*

Plaça Pou, 14

Tel. 39 07 36

ROS ROCA S.A.

**ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS**

"EL TON de D'OSCURA" per Josep Farrer

"Ací a terra
deixo el gec.
No home, no"

Tots sabem Ton, que els edificis no es poden començar per la teulada. Després d'haver trobat el millor emplaçament, fets uns fonaments suficients, hem d'anar pujant sense estalviar-hi res, fins al seu acabament. L'edifici és com un poble, i aquest com una família -hauria de ser-ho almenys-, una família diversa i unida. En la construcció d'aquest edifici, tots ens hi hauríem de ser i sentir cridats, perquè tots el configurem; així doncs, ¿no et sembla Ton, que tots hauríem de col·laborar-hi, obertament, sincerament i confiadament, sense enveges ni recels? A mi em sembla Ton, que per tots trobaríem un lloc en què qualsevol de nosaltres donaria un resultat positiu per la comunitat.

Però cal dir-ho Ton, és tasca difícil i en la qual, qui ha de dir la primera paraula, qui ha de donar el primer pas, ha de ser l'Ajuntament, i a vegades no anant a buscar i demanar la gent, sinó solament atinent, amb cura i màxima atenció, aquelles persones que ja s'han brindat a col·laborar; i a les quals a vegades, no a totes ni tampoc sempre, se'ls ha pres en consideració el suggeriment, la col·laboració que estaven disposades a donar, amb total desinterès, pel millor fer-creuen elles-, construir aquell edi-

fici, aquell poble del qual parlàvem abans.

Sempre es poden mirar les coses de diverses maneres, l'òptica varia segons ideologies, també a vegades segons interessos; ja sabem de no fa gaire l'opinió diversificada que hi ha hagut a rel del bombardeig de Líbia pels americans.

No siguem mai Ton, dels qui -aquell president, en Nixon, el del deplorable afer Watergate- vingué en denominar majoria silenciosa; no siguem d'aquells que sempre diuen amén, que els molesta tant de pensar, de ser responsables, que vaja, en definitiva, no s'adonen que fa niu en ells la llavor, residu dels efectes de la dictadura. De quan només calia creure i callar, que tots a Espanya érem oficialment catòlics, i respatllàvem el general, de -no per tots- trista i mala memòria.

No siguem Ton, d'aquells que menyspreuen els qui manen ara, i diuen de manera molt particular, criticant tota i cada una de les qualsevol, de les mínimes deficiències que hi ha, en les que cauen i diuen: Això ens ha portat la democràcia? I vinga criticar, tirar per terra els polítics, la democràcia. No siguem, per Déu, Ton, d'aquells llengües llargues i enteniment curt, que es manifesten orgullosos de ser anti-

polítics, que ara mai no callen, i que abans se'n guardaven prou de dir aquesta boca és meua; millor dit, aquest cap és meu. El comodisme d'ací, equival a la majoria silenciosa dels Estats Units de què parlàvem, i que respatlla a l'inconscient Reagan, no tots als Estats Units el respatllen, però hi confiaren en votar-lo.

Ara, a la fi -val més tard que mai-, l'episcopat espanyol també ha dit, recomanant, que els fidels participem en els quefers públics, en les tasques de tot tipus que afecten a la comunitat.

Tindrem eleccions anticipades el 22 de juny; a veure si la dreta estarà de sort Ton, i tindrà la possibilitat de poder demostrar el seu saber ben manar, de saber fer la millor política per a tots. A veure Ton, si tindrà la dreta la sort que a França ha tingut, i ens farà veure als qui preferim partits d'esquerres -hom el socialisme- anem equivocats. Ton, ¿potser és que els Estats Units d'Amèrica han determinat que els socialistes no eren prou bons nens i han dit, prou? O senzillament Ton, potser que els socialistes hagin pensat "ni la U.G.T. ens vol", què hi fem ací?

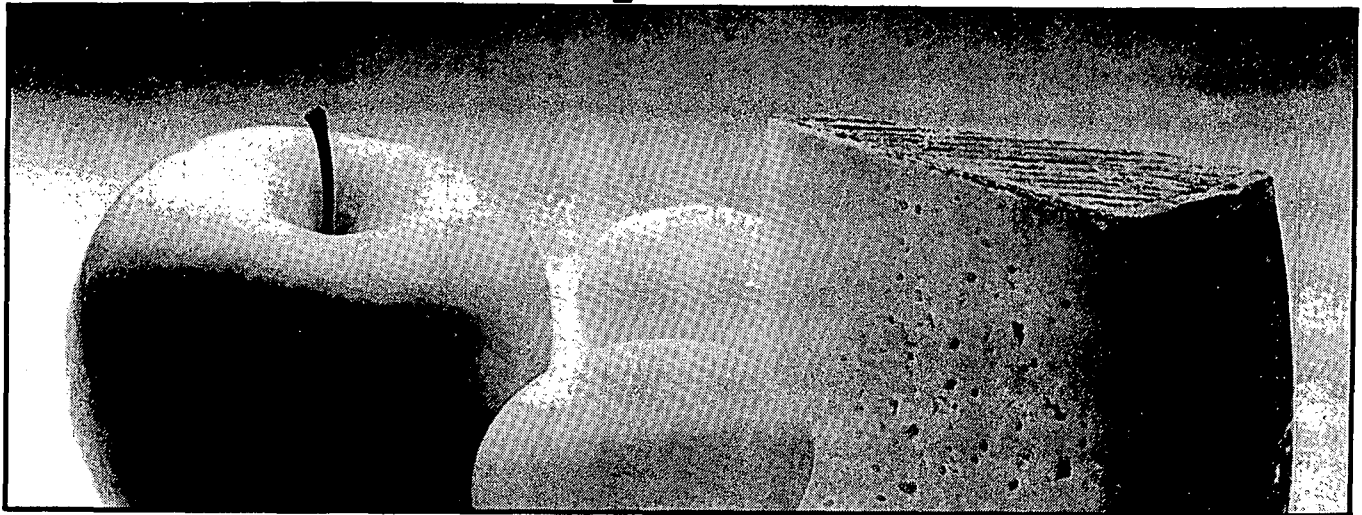
Venga, a les urnes de nou! El poble mana i té, sempre, el que es mereix, Ton!

GRAN MERCAT
El Rebost

Carrer de Sió, 15

Vitamines per al teu cos.

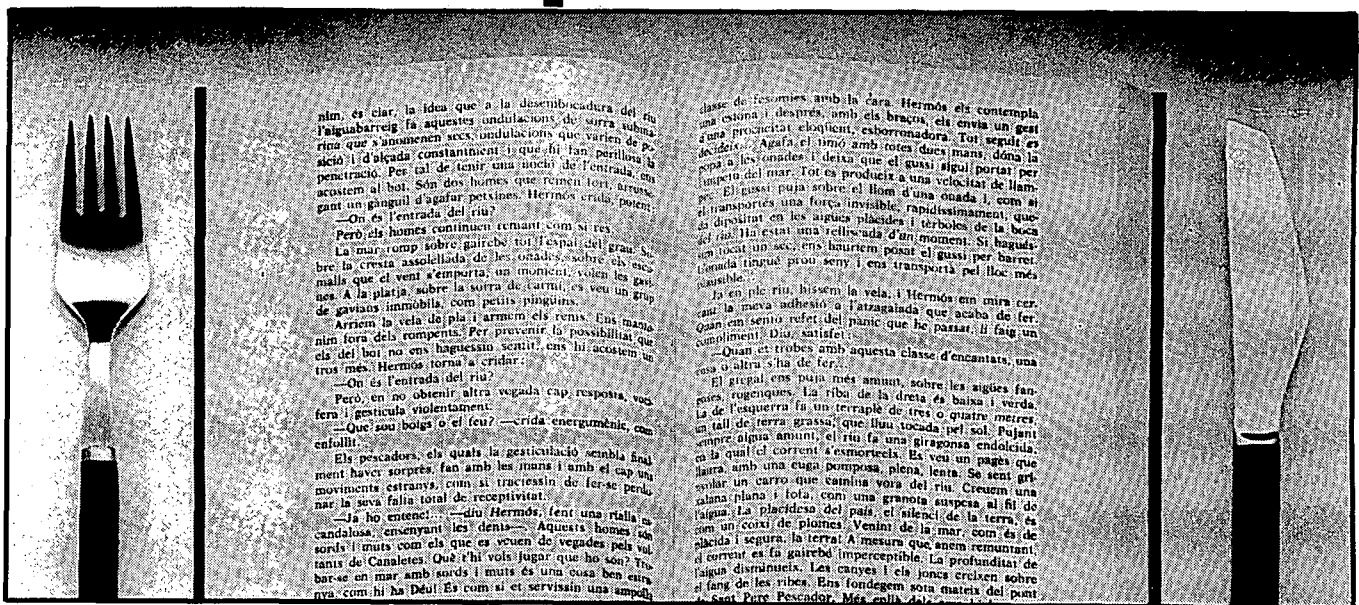

Vitamina C.

Vitamines A, B i D.

Vitamines A i D.

Vitamines per al teu cervell.

Vitamines A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z.

Tu ets el teu cervell. I el teu cervell, com el teu cos, també l'has d'alimentar... i molt. Dóna-li el millor que hi ha, allò que té més aliment, i totes, totes les vitamines de la A a la Z: els llibres.

Alimenta el teu cervell. Llegeix llibres.

DIGUES-ME QUÈ MENGES I ET DIRÉ COM ETS

"El Gaspaxo"

per Enric TORRENTS

Sense cap mena de dubte, si hi ha un plat que defineixi o representi plenament una regió, comarca o com avui es diu "comunitat autonòmica", aquest és indiscutiblement el "Gaspaxo" i, aquella, la Comunitat Autonòmica Andalusina.

El gaspaxo, polí crom i barroc, andalús pels quatre costats, plat rural i proletari fins pocs anys. Amb l'arribada del turisme de la "Jet Society" a la Costa del Sol, va catapultar-se, en menys que es resa una Ave Maria, a la cuina internacional i avui és un plat que, a l'inrevés de molts polítics, s'ha passat del proletariat a l'aristocràcia. I així, el podeu menjar igual a Maxim's de París que al Toulou de Roma, al Waldorf de New York o al Negresco de Nice; també us el donaran al Copacabana de Rio, a l'Europe d'Amsterdam i fins i tot en els països de la falç i el martell, que per afalagar i complaure el turisme del "dollar", l'han incorporat als seus "menús" a rengló seguit dels ous d'esturió, altrament coneguts com "caviar".

Seria interessant, però, analitzar les causes d'aquesta ràpida i profunda expansió d'un plat que fins ben poc era circumscrit a una petita i delimitada àrea territorial i no gens conegut més enllà de les fronteres regionals; ben a l'inrevés de la "Sopa de Ajo", la "Carmen" amb daga a la lligacama i particularíssima forma de veure tot "lo español", que anys enrera va escampar arreu d'Europa Prosper Merimée com a resultat de la seva visita turística a aquest Estat. El gaspaxo com ja he dit, era desconegut fora d'Andalusia i si bé el menjava, no massa sovint però, "el señorito cortijero", era essencialment el sustent dels estrats més baixos de la societat andalusina, essent considerat com un plat mata gana per a pobres, més refrescant i digestiu que font de sòlida alimentació.

Jo crec que és aquesta darrera circumstància, recolzada per la dietètica moderna descobridora de propietats alimentàries tot eliminant el risc d'engreix, que ha fet que aquesta barreja d'oli, aigua, vinagre, pa, all i tomàquet sigui considerada junt a la Vichissoise, com a reina de les sopes fredes i que pugui encapçalar els menús dels més afamats restaurants.

La cuina Andalusina, si bé força interessant i amb moltes reminiscències islàmiques, no té la consistència dels menjars d'altres comunitats ibèriques, especialment de les més septentrionals. Són ben diferents, per exemple, els guisats de Galícia, Euskadi o Catalunya de molta més solidesa calòrica, fet que es

veu reflectit en la naturalesa dels seus individus.

El peix i les hortalisses predominen dins dels plats de la regió més meridional de la Península Ibèrica, i tenen l'orgull els andalusos -ben merescut certament- de poder gaudir del pernil millor que pugui menjar-se, ja que tant els de Jabugo i Cumbres Mayores en la Serrania de Huelva o els de Trevélez sota les neus del Mulhacén, són d'un sabor i olor immillorables. Dic "olor", pel fet que un bon pernil es menja tant per la boca com pel nas. El bon pernil ha d'ésser mòrbid, amb un xic de greix i olors amb flaires de bona curança; s'ha de tallar amb ganivet i acompanyat de llesques de pa ben fines.

On millor saben fregir el peix és a Andalusia i al País Basc (particularment a Biscaia i Guipúscoa). Els bascs ho fan de meravella amb el peix de gran tamany, especialment el lluç. Pel peix petit, els andalusos són els reis: Seitons, sarrans, pelaies, xanguet -que ells anomenen "pescaito frito"-, els saben donar el punt just de fregidura; particularment el xanguet, on hom dubta davant la pulcritud del seu fregit, si els han posat a la paella d'un en un.

Bé, deixem-nos d'històries i anem pel Gaspaxo. Vagi per endavant dir-vos que és un plat dels més fàcils de cuinar, que té molta vistositat, és econòmic, refrescant, digestiu i surt com a primer plat molt adient pels dies de forta calor de l'estiu que s'apropa.

Per quatre persones es necessita un litre d'aigua, dos-cents grams de tomàquets madurs, un pebrot, tres grans d'all, mig vas de vinagre, una mica d'oli, dues cullerades de salsa mahonesa (facultatiu) i la molla de pa d'una llesca.

Aquestes quantitats poden variar-se al gust de cadascú. Si el voleu més espés hi poseu més molla de pa i a l'inrevés. Si menys agre reduïu-hi el vinagre i amb els alls, el mateix.

Dins d'un pot de capacitat per a dos litres o més poseu-hi tots els ingredients menys la salsa mahonesa. Amb la batidora de mà es redueix fins obtenir una crema el més fina possible i, en aquest punt, s'hi barreja la mahonesa si es vol el gaspaxo amb aquest complement, procurant que s'emulsióni bé. Es posa a la nevera i es serveix ben fresc. Per acompanyar-ho i segons la vostra imaginació, podeu picar ceba, pebrot petits dauets de pa fregit, ou dur trossejat, trossets de cogombre, etc., etc...

Av. de J. Mestres, 21
Tel. 39 10 37
AGRAMUNT

M'agradaria expressar-vos i, alhora, donar gràcies a tothom que ha possibilitat que em trobés tan joiosament i molt feliç aquí.

Malgrat tot, en aquest moment, jo no sé parlar l'espanyol molt bé i, únicament he après algunes paraules catalanes.

Sens dubte, aquesta, ha estat la primera vegada que he anat sola en un país de diferent cultura i llenguatge.

Malgrat la dificultat, està essent una divertida experiència, podent apreciar, alhora, les dificultats continuades en les que es poden trobar els estudiants que aprenen idiomes.

Amb tot i això, he quedat sorpresa davant la gran facilitat que els estudiants catalans aprenen l'anglès, especialment quan, contràriament a jo, ells únicament el practiquen a la classe.

Ara bé, jo crec que la cosa més important en aprendre un idioma és la confiança i tinc la certesa que els meus estudiants de seguida l'han concebuda.

Finalment, m'agradaria agrair, a tots els meus estudiants, tan grans com petits per l'interès que tenen en aprendre i per ajudar-me a portar a terme el meu treball agradablement.

Jenny Ann Dobson
Professora del Centre
de Tàrraga

Electricitat ALBAREDA		
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04	
Pastisseria i Forn BARÓ		
Sió, 12	Tel. 39 07 09	
Lampisteria J. BARRIL		
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70	
Bar BLANC i NEGRE		
Avgda. J. Mestres, 28	Tel. 39 07 02	
Motos BOVET		
Carrer Institut	Tel. 39 09 99	
Forn CAMATS		
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38	
BANC CENTRAL		
Guimerà, 5	Tel. 39 00 93	
Magatzems COTS		
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32	
Ferreteria ESCOLA		
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65	
Mobles ESCOLA		
Avgda. M. Jolonch, 28	Tel. 39 07 85	
Fotos FONT		
Sió, 31	Tel. 35 04 34	Seu d'Urgell
Bar FRANKFURT del Sió		
Plaça Pou, 22		
Sabateria HUGUET		
Plaça Església, 7	Tel. 39 06 63	
Planxisteria GARCIA		
Carrer Institut, 12	Tel. 39 07 56	
Carnisseria JORDINA		
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37	
Torrans i Pastisseria A. LLUCH		
Plaça Pou, 1	Tel. 39 00 30	
Sastreria-Confeccions NOGUERA		
Sió, 8	Tel. 39 02 14	
Electricitat J. OMEDES		
Plaça del Pou, 22, 6 ^a B	Tel. 39 04 22	
Electricitat i Fontaneria P. RIERA		
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14	
Torrans ROIG		
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33	
Taller Miquel ROVIRA		
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86	
Esparteria Josep M.ª TORRES		
Sió, 35	Tel. 39 08 39	
Farratges VIÑALS		
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31	
Peixateria VILLALTA		
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38	
Queviures R. SERA		
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85	

CERCAMÓN,

de Lluís Racionero i Grau

per Uri Colomer i Carles

CERCAMÓN, premi Prudenci Bertrana el 1981, de la col·lecció *El Balanci*, n.º 140, publicat per Edicions 62, de 199 pàgines, és un relat novel·lesc sobre la història de Catalunya dels segles X al XIII. Tot comença en un moment important de canvi, l'any 1000, any misteriós i solemne, que obre pas a una època renovadora, la del romànic, tan connatural i important per a Catalunya. CERCAMÓN no és un llibre històric en el sentit estricte de la paraula; és, més aviat, una reflexió novel·lada sobre la història de la Catalunya de l'alta edat mitjana, tot seguint el fil d'uns quants temes claus de l'època: els pares de la pàtria (*Abat Oliba, Ermengol d'Urgell...*), els joglars del fin amors (*Cercamón, Esclarmonda...*), els reis (*Pere II, Jaume I...*), les ideologies contrastades (*càtars, dominicans...*), etc. Es tracta d'una reflexió escrita sobre el gran projecte d'una Catalunya a banda i banda del Pirineu, que podia haver sigut una gran nació mediterrània, i no ho fou; les forces castellanes, franceses i papistes ho van impedir...

Els temes típics del pensament de *Racionero -mediterranisme versus barbarisme del nord-* s'hi troben ben reflectits. La lectura atenta d'aquests temes ens revela contraposicions interessants: oci i amor contra guerra; trobadors i càtars (llibertat) contra imperialisme autoritari (Blanca de Castella i Domènec de Guzmán), etc.

Pirineu i Mediterrània són els dos espais geogràfico-culturals plens de sensibilitat estètica i liberal; són el ritme alternant del país: monestir amagat i veles desplegadas al vent; silenci contemplatiu de la vall pirinenca i navegació aventurera i comercial; cabana de pastor en el romànic taujà i vaixell airós en els arcs gòtics; herbes boscanes i salabror marina.

"En estar disponible, no voler res
i gaudir del món com un nen que juga,
s'assoleix l'estat en què el cos
s'expandeix com una flor, per joi,
per l'inexplicable plaer de sentir-se bé;
és el joi d'amor dels trobadors".

DELS ANTICS PRIVILEGIS

(1)

La història de l'etapa medieval d'una població ha de fer-se, en bona part, mitjançant els pergamins, privilegis i documents solemnes que marquen les intervencions de govern dels seus reis i senyors. Aquests documents són importantíssims i en els temps passats tenien gran transcendència. Agramunt no és en això una excepció. El mal és que tots aquests documents de l'antic Agramunt avui es troben perduts o no estan localitzats. Només a base de referències indirectes se n'han pogut conèixer alguns. Fins ara hom n'ha situat setze (1). Segurament n'hi ha molts més, però encara estan per descobrir.

Els setze documents solemnes de l'Agramunt medieval fins ara coneguts corresponen als següents anys: 1163, 1198, 1210, 1224, 1238, 1253, 1261, 1289, 1291, 1298 (2 documents), 1309 (2 documents), 1367 i 1413 (2 documents). En aquest breu estudi intentaré interpretar per què es van donar precisament en aquests anys.

Tres aclariments previs, però. En primer lloc, dir que en situo un l'any 1198 i no pas el 1197 com va fer Siscar i com fa Novell perquè aquell document fou fet el 27 de febrer de 1197 comptant des de l'encarnació de Crist i cal tenir present que en aquest còmput l'any acaba el 24 de març, per la qual cosa, tractant-se d'una data entre l'1 de gener i el 24 de març, cal sumar-hi un any per adaptar-lo al còmput actual. En altres documents, en canvi, la datació es fa correctament. En segon lloc, dir que un error d'impremta va fer publicar a Novell 1241 en lloc de 1291 (2). En tercer lloc, dir que la concessió de 1261 a la vila, comentada per Siscar, no va ser vista per Novell, que no va recollir la referència d'aquest document. En canvi, Novell parla de tres documents de l'any 1309 quan en realitat només són dos, car, en situar-ne dos d'aquells, fa referència a un mateix document, esmentat al seu moment per Siscar i ara guardat en un arxiu de Cervera.

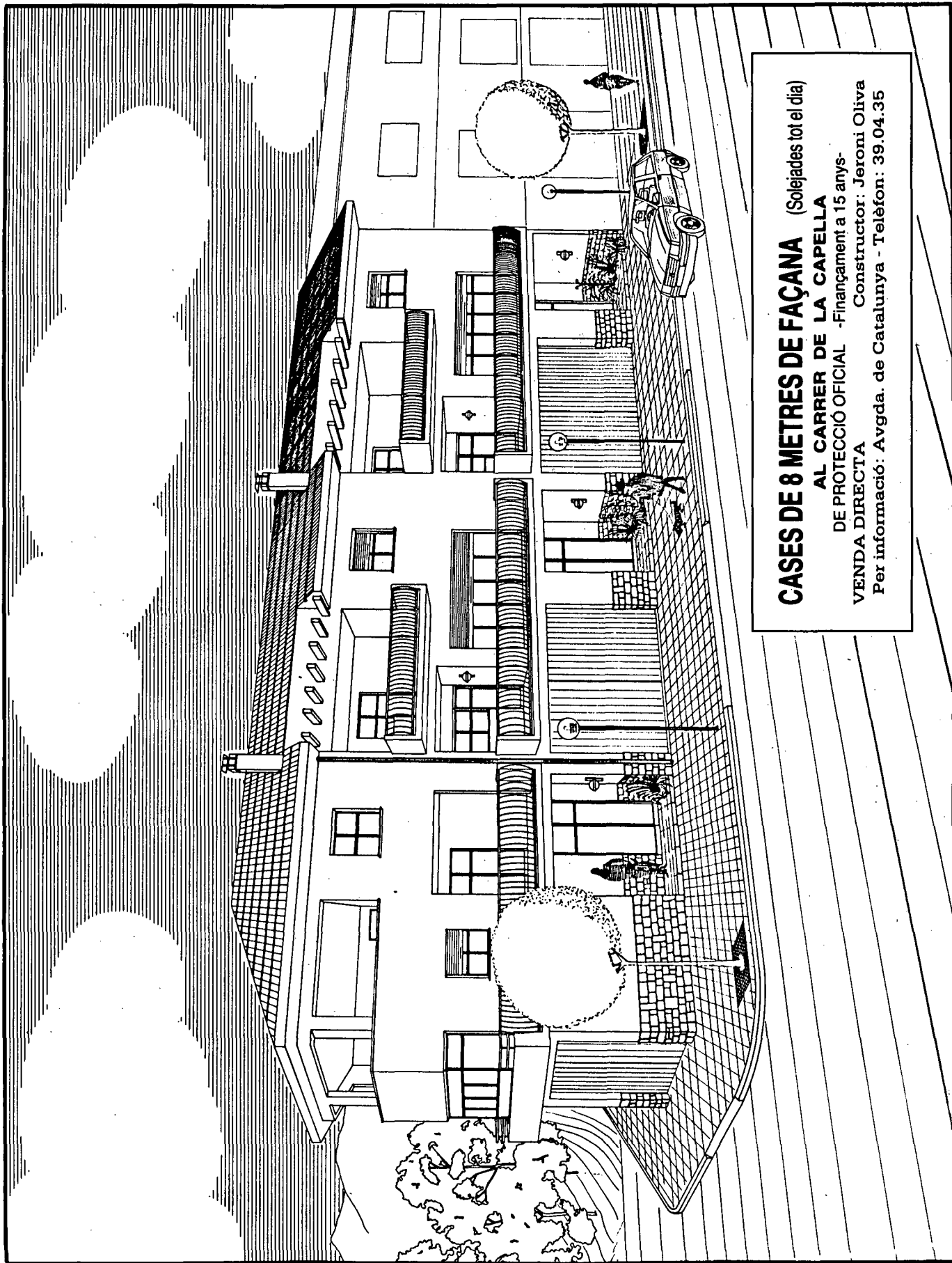
Un cop aclarit això, podem passar a preguntar-nos: per què es van fer aquests documents solemnes precisament en els anys en què es van fer?; què passava en aquells anys que facilités les concessions i intervencions comtals a Agramunt? Encara que les raons directes no es poden detectar i segurament no seran mai conegudes, sí que es pot situar un marc global, a base d'analitzar la situació político-social que s'estava vivint en cada any.

(1) Gràcies al treball que el segle passat féu el Sr. Ramon de Siscar i gràcies a l'aportació documental recent del Sr. Josep M. Llobet. El Sr. Joan Novell ha agrupat els privilegis i les referències i n'ha fet un estudi. Veieu *Recerques Terres de Ponent*, Tàrrrega, G.R.T.P., 1985, volum VII, pp. 3-6 i 47-76.

(2) *Ibid.*, pàg. 57.

(seguirà)

Josep M. PLANES i CLOSA

CASES DE 8 METRES DE FAÇANA (Solejades tot el dia)
AL CARRER DE LA CAPELLA
DE PROTECCIÓ OFICIAL - Financament a 15 anys-
VENDA DIRECTA Constructor: Jeroni Oliva
Per informació: Avgda. de Catalunya - Telèfon: 39.04.35

CERTAMEN LITERARI DE SANT JORDI

El dia de Sant Jordi es van lliurar els premis corresponents a la novena edició del "Certamen Literari de Sant Jordi" que organitza l'Ajuntament de la Vila amb la col·laboració de la nostra revista, el Consell de Redacció de la qual fa de jurat qualificador.

L'acte de lliurament estigué presidit per l'Alcalde de la Vila acompanyat de dos representants del jurat i dels professors dels centres d'ensenyament que col·laboren estretament per a que sigui possible la celebració del certamen. Per primera vegada, els premis es feren a mans dels agraciats en un acte concebut expressament per aquest motiu i que tingué lloc a la sala de sessions de

la Casa de la Vila a les 12 del migdia del dia 23 i finalitzà amb un refrigeri ofert als guanyadors.

En l'edició d'enguany es van presentar un total de 537 treballs dels que 217 ho feren en l'especialitat de prosa i 320 en poesia. En la categoria de poesia i 16 anys es deixà desert i en 17 anys anys no es presentà cap treball, com tampoc se'n presentà cap per les categories de 16 i 17 anys en prosa.

Tal com és costum des de la primera edició del Certamen, «SIÓ» publicarà tots els treballs que han estat premiats. Els que no hagin pogut sortir en aquest número ho faran en els següents.

Alguns dels premiats en l'acte del lliurament dels premis a la Sala de Sessions de la Casa de la Vila.

RELACIÓ DE GUANYADORS

Del IX Certamen Literari de Sant Jordi

"Vila d'Agramunt"

PROSA:

PREMI a «*El peu que no volia caminar*» de Joan Suàrez i Picapedra. 1er. E.G.B.

PREMI a «*Les mones viatgeres*» de Ruben Fernández i Carrascal. 2on. E.G.B.

ACCÈSSIT a «*El nen invisible*» d'Úrsula Delgado i Villalba. 2on. d'E.G.B.

PREMI a «*El llapis flapi*» de Mercè Lluch i Berengueras. 3er. d'E.G.B.

PREMI a «*Una posta de sol*» de Josefina Avellana i Balagueró. 4rt. E.G.B.

ACCÈSSIT a «*La lliçó dels macarrons*» de Carles Solé i Tallaví. 4rt. E.G.B.

PREMI a «*La cadireta*» de Toni Garcia i Bernaus. 5è. E.G.B.

ACCÈSSIT a «*Els somnis bonics de la meva germana*» de Mireia Corrales i Gomà. 5è. E.G.B.

PREMI a «*El temps de l'àvia*» Gemma Torra i Miralles. 6è. E.G.B.

PREMI a «*Menuda i fonedissa*» d'Olga Pedraza i Puig. 7è. E.G.B.

PREMI a «*Després de ploure*» Maria-Teresa Gallart i Huguet. 8è. E.G.B.

ACCÈSSIT a «*Marta*» d'Antonieta Bernaus i Solé. 8è. E.G.B.

* * * * *

PREMI a «*La noia del tic*» de Maria-Lluïsa Ausàs i Cortada. 14 anys.

ACCÈSSIT a «*Regal sorpresa*» de Raül Figueres i Vilanou. 14 anys.

PREMI a «*Un munt de cendra*» d'Anna Bernaus i Solé. 15 anys.

PREMI a «*Alè constant*» de Josep-Maria Peralta i Vélez. 18 anys.

POESIA:

PREMI a «*En Joan i en Pere*» d'Oliver Torra i Miralles. 1er. E.G.B.

PREMI a «*El pinsà*» de Sandra Torrecasana i Omedes. 2on. E.G.B.

PREMI a «*La flor agraïda*» de Gemma Figueres i Jumela. 3er. E.G.B.

PREMI a «*El meu carrer*» de Blanca Riera i Oliiva. 4rt. E.G.B.

PREMI a «*El meu diccionari*» d'Eduard Cabrol i Puig. 5è. E.G.B.

PREMI a «*Si jo fos quelcom*» Xavier Santamaria i Villegas. 6è. E.G.B.

ACCÈSSIT a «*El meu poble*» de Josep-Maria Viladevuit i Milla. 6è. E.G.B.

PREMI a «*L'àvia*» de Jaume Vilanova i Areny. 7è. E.G.B.

PREMI a «*L'orfe*» Carme Ricart i Amanós. 8è. E.G.B.

PREMI a «*Tu, amic...*» de Carme Ariza i Garcia. 14 anys.

ACCÈSSIT a «*L'amic*» de Carme Barril i Brescó. 14 anys.

PREMI a «*El so del silenci*» d'Anna Bernaus i Solé. 15 anys.

16 anys: DESERT. - 17 anys: (Cap treball).

PREMI a «*Crec*» de Sagrari Fernández i Cañabate. 18 anys.

Majors de 18 anys:

«*Poema d'amor*» de Núria Sorribes i Riudebàs.

«*Olors de roba neta*» de Valentí Illa i Vilaclara.

EL PEU QUE NO VOLIA CAMINAR

Hi havia una vegada un home que vivia en una casa molt gran. Aquest home tenia un peu que no volia caminar.

Un dia que l'home se n'anava cap a l'hort, no podia caminar perquè el peu no volia caminar i l'home li va dir:

– Peu, deixa'm caminar. Haig d'anar a l'hort.

El peu li va contestar:

– No et deixaré caminar.

L'home estava enfadat.

El peu, que també estava enfadat li va dir a l'home:

– Doncs me'n vaig! Adéu!

L'home va córrer darrera del peu. El peu es va amagar i va saltar una paret i va entrar dins d'un corral de porcs. L'home quan va saltar la paret va caure al fang. Després va agafar el peu i se'l va lligar, ben lligat. El peu va dir:

– Tu guanyes. Ja no m'escaparé mai més.

Joan Suàrez i Picapedra - 1er. E.G.B.

SI JO FOS, QUELCOM!

*Sol, en un cambra
revisc pensaments.
La meva infància recordo:
l'escola, els amics
tot se'm fa present.
Al sentir els ocells,
la ment em crida
i em murmura escenes viscudes
ja fa molt de temps.
Els segons se'm fan minuts,
els minuts se'm fan hores,
quan tot aquest temps passa
em dic:*

*SI JO FOS, QUELCOM...!
EN AQUEST MÓN D'ESPERANÇA.
Quan els raigs del sol
es filtren per la finestra,
quan en un camp sec
neix un bri d'herba,
quan els estels
il·luminen el cel mort;
el meu cor bateja,
els meus ulls parpadeigen,
la meva boca pronuncia
aquelles paraules plenes de seny:
SI JO FOS, QUELCOM...!*

Xavier Santamaria i Villegas - 6è. E.G.B.

EN JOAN I EN PERE

*En Joan i en Pere
al sortir de l'escola
es varen trobar
i en lloc d'anar a casa a berenar
es van posar a jugar.
Molta estona va passar
quan les seves mares se'n van adonar
la mare d'en Joan el busca cap endavant
la mare d'en Pere el busca cap endarrera.
Al cap d'una estona els van trobar
i totes dues es van posar a cridar.
En Joan i en Pere perdó van demanar
i varen prometre no els hi tornaria a passar.
Al cap d'uns dies de la promesa
no se'n van recordar
i una altra vegada al sortir de l'escola
en Joan i en Pere es varen tornar a posar a jugar.*

Oliver Torra i Miralles - 1er. E.G.B.

LES MONES VIATGERES

Un dia les mones del parc van decidir de fer un viatge, per aprendre i veure món. Després de molt caminar, una va preguntar: ¿Què es veu? La gàbia del lleó, la bassa de l'hipopòtam i la casa de la girafa, van contestar les altres.

Es passaren tot el dia caminant i sempre veien el mateix. Llavors digueren, si que és avorrit el món, sempre es veu el mateix; viatjar no serveix per a res.

És clar, viatjaren però no havien sortit de la gàbia; so lament rodaren com els cavallets de la fira.

Ruben Fernàndez i Carrascal - 2on. E.G.B.

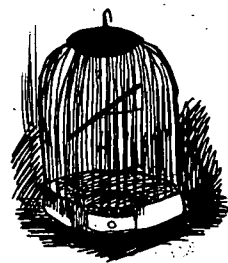
EL PINSÀ

*Jo avui volia recordar,
aquell bonic pinsà,
que a casa un dia va portar,
el meu germà.*

*Dins d'una gàbia el vam posar
i li donàvem menjar,
dins la gàbia tancat,
ens feia pena que no pogués volar.*

*Passaven els dies,
el pinsà estava trist,
no cantava mai,
no menjava i es va morir.*

*Ara quan el recordo
penso, que si hagués pogut marxar,
no hauria mort,
i hauria pogut cantar.*

Sandra Torrescasana i Omedes - 2on. E.G.B.

EL LLAPIS FLAPI

Una vegada hi havia un llapis que es deia Flapi, era un llapis de colors. Ell estava en una llibreria molt gran i estava molt bé amb els seus amics, com en Flant la goma, en Chapi el color blau, i molts més.

Ell era ben sol en un pot petit, el pot estava ple de dibuixos; un dia va venir un senyora amb el seu fill, el seu fill volia un llapis, l'únic que quedava era en Flapi. Ell estava molt trist de primer perquè no veuria més els seus amics...

El nen va pensar que potser hauria d'agafar goma, colors, bolis... Així va ser. La mare va comprar el que el nen li demanava, ho va posar tot dins l'estoig i tancà la cremallera.

En Flapi, la goma, els colors i els bolis varen jugar tots junts amagant-se als raconets de l'estoig. Què feliços varen ser, sempre més ben units!

Mercè Lluch i Berenguères - 3er. E.G.B.

EL MEU DICCIONARI

*Jo tinc un diccionari de català
que com més m'el miro més goig em fa.
Un dia quan l'obrí
bocabadat em vaig quedar
de les milers de paraules que s'hi poden trobar.*

*Una eina tan xica i a l'ensems tan bonica
a cap llar no hauria de faltar,
perquè tant petits com grans la poguessin consultar.*

*Quan els pares anaven a l'escola
no en tenien pas cap,
doncs per la llei que regia els hi estava vedat.*

*A la llar del català sempre hauria d'estar
a l'igual que el tros de pa
que a la taula no pot faltar.*

*És la llengua materna
que hem de cultivar
i com bons catalans l'hem de conservar.*

*Per escriure a la núvia el dia de demà
o bé al parent llunyà,
espero poder-lo consultar,
puig que els de Catalunya
per la puresa de la nostra llengua, hem de vetllar.*

Eduard Cabrol i Puig - 5è. E.G.B.

EL MEU CARRER

*El meu carrer és estret
i està sempre net.*

*Hi ha finestres i balcons
terrasses i porticons.*

*També hi ha nens que juguen
salten, corren i es belluguen.*

*Jo me'ls miro des de la finestra
com ballen i fan gresca.*

*El meu carrer té moviment
perquè hi passa molta gent.*

*El meu carrer és alegre i bonic
perquè té un veïnat molt polit.*

Blanca Riera i Oliva - 4rt. E.G.B.

DESPRÉS DE PLOURE

Un dia, després de ploure, vaig anar a passejar per un camí on quasi no hi passa ningú.

Estava una mica moll el terra, però molt poc. Molt a prop es notaven les petjades d'un animaló que acabava de passar.

L'herba del mig del camí estava molla i més neta i més verda que mai. A les vores sortien alguns cargols que passejaven deixant el seu llarg son. De formigues i mosquits no se'n veien, i de mosques en voltava alguna. Als arbres hi havia gotetes que queien al terra a poc a poc, i d'una en una. Arreu hi havia molts ocells que volaven i volaven tot cantant, com si volguessin anunciar que ja no plovia.

Vaig collir unes flors liloses molt boniques i quan anava a olorar-les em va cridar l'atenció un petit ocell que hi havia enmig del camí. Estava com constipat i tremolava de fred.

En agafar-lo, amb l'escalforeta de les meves mans va deixar de tremolar com volent-ho agrair. Quan ja es trobava més bé va moure les seves potetes i les ales, i va aixecar el vol per anar a trobar d'altres ocells.

Enmig d'un toll hi havia un cuquet que nedava i en veure'm s'amagà. Damunt d'una pedra i de cara al sol hi havia un llargandaix.

Feia sol, però encara hi quedava algun núvol; ja feia estona que havia sortit i vaig tornar a casa.

Al cap d'una estona va tornar a ploure. Vaig pensar en el que havia vist i em vaig suposar que tots els animalons tornarien altra volta uns al seu niu, altres al seu cau i en fi cadascú a la seva casa.

Maria-Teresa Gallart i Huguet - 8è. E.G.B.

UNA POSTA DE SOL

Era l'estiu i va passar al carrer de la Roca Carga. Estava tot fosc. Eren les nou i s'estava ponent el sol. Estava tan fosc que jo vaig cridar al sol dient-li:

– "Sol, sol! Dónan'ns un raig!"

És clar que no tenia sentit. Les meves amigues em van dir:

– "No siguis tonta! No és un ésser viu!"

I de sobte, només dir això, sortí el sol mig ponent-se:

– "Com que no sóc viu?", ens va dir el sol.

– "Què voleu de mi?"

– "Un raig de la teva llum".

– "I perquè el voleu?"

– "Perquè està tot a les fosques!"

– "Aquí el teniu!", va dir per fi.

– "Gràcies!" I vam continuar.

Vàrem anar a buscar la nostra amiga Mercè i ens n'anàrem. Llavors vam cridar:

– "Sol, sol, el teu raig de llum! Té!"

– "Gràcies!", ens va dir.

– "Adéu!", li diguérem totes.

La Mercè, quan li explicàrem la història, va quedar bocabadada.

Josefina Avellana i Balagueró - 4rt. E.G.B.

L'ÀVIA

*Ella estava asseguda,
jo, de tant en tant, la mirava
l'edat l'havia tornat menuda
en el cap la blanca llueur ho revelava.*

*Si l'haguéssiu vist!:
Els anys perpents a les parpelles
dolors marcats en infinites arrugues
tapant la dolçor d'unes galtones vermelles.*

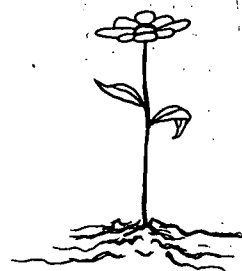
*Mirant-la amb insistència
va alçar una brillant mirada;
una rialla féu acte de presència
i jo sense pensar-ho em llanço amb un abraçada.*

Jaume Vilanova i Areny - 7è. E.G.B.

LA FLOR AGRAÏDA

*L'aranya fila que fila
la flor mira que mira
doncs la tela que teixia
és per la flor bonica.*

*La flor agraïda
de l'aranya que fila
contenta i bonica
el seu perfum li envia.*

Gemma Figueres i Jumela - 3er. E.G.B.

MENUDA I FONEDISSA

– Aquest matí, els meus pares han decidit que jo, juntament amb les meves germanes coneguéssim un nou món. Ells ens han contat que a la terra hi vivien les persones, animals, plantes, flors...

He viscut un any al cel, allà vaig néixer i m'hi vaig criar. Com que ara, ja sóc gran, és hora que compleixi la meva obligació. Poc a poc vaig caient, juntament amb les meves germanes.

Sóc blanca, rodona, menuda, glaçada...

Renoi! sembla que ja veig el terra. Els meus pares, els senyors núvols, me n'han parlat tant! Gairebé ara ja us podria afirmar que la conec de cap a peus.

Veig un petit poble llunyà, tanmateix a l'hora que vaig caient el poblet es fa gran, gran, gran...

Veig una bonica catifa verda i blanca amb uns puntets negres al mig. Què deuen ser aquells puntets?

Al meu costat hi tinc la meva germana gran:

– Fem una cursa? Va vinga! Ospa! Tu vas més depressa, no hi ha dret! És trampa, no veus que corres més perquè ets més grossa? Així no guanyaré mai!

Ei! Ara veig què són aquells puntets negres que tant em preocupaven: nens que juguen i s'empaiten.

– UFF!!, UUFFFF!!, UUUUFFFF!!

– Oh! no! El meu amic el vent se m'ha emportat a l'altre costat del riu! Ja no podré veure com els nens juguen.

Sé que quan el meu menut cos toqui a terra m'aniré fonent lentament. La meva vida s'haurà acabat. Tindré la mateixa fi que les meves germanes.

Tanmateix, jo no vull morir, només he viscut un any. Allà dalt em sentia feliç, plena de vida i ara...

Vull retornar i no puc, pare!! mare!!

Tinc por!! Vull viure!! Tanmateix ho comprenc. He de morir amb els meus companys la pluja, la rosada, i la resta de la neu. He de donar vida als camps, als arbres, als horts, a les persones, etc.

Ara ho entenc, i ja no em fa tanta por no retornar. Estaria contenta, però, si vosaltres, quan a l'estiu esteu a punt de menjar-vos una pera o bé una poma o potser un tros de pa (fet del blat), penséssiu en mi...

Olga Pedraza i Puig - 7è E.G.B.

TU, AMIC...

Tu amic,
que dins una família
pobra i humil,
vas saber el que era estimar,
vas saber el que era morir.
Tu amic,
que de petits jugàvem als carrers,
quan la gent em mirava malament,
en saber que t'estimava.
Tu,
que en els meus dies d'angoixa,
em feies eixir de penes,
de desil·lusions, i d'enganys.
Tu amic,
que per una falsa crida,
vas deixar aquest món.
Tu,
que mai el teu somriure no oblidaré,
aquell somriure d'infant,
que mai no em negaves.
Tu amic,
que passejàvem junts
agafats de la mà,
sota les mirades penetrants
de la gent del nostre entorn.
Tu,
que em vas fer riure
i plorar,
Tu amic,
que la teva faç
no podré oblidar
ni per uns instants.
Tu,
que poc a poc,
vas anar marxant.
Tu amic,
que en assabentar-te
que jo sabia la veritat,
vas voler marxar d'aquest món,
per no ferir-me.
Tu,
que quan jo necessitava ajut,
eres allà.
Tu amic,
que vas fer
del dia nit,
i dels somnis realitat.
Tu amic,
de mans morenes,
i cos daurat.
Tu,
que quan vas alçar la mà,
per trobar una altra mà,
et vas ofegar.
Tu amic,
que sabent
que jo t'estimava,
vas marxar.
Tu,
que dins el meu cor
encara ets viu.

Tu amic,
que fàcilment,
no et dissoldràs.
Tu,
que vas desaparèixer
com la neu,
en veure el sol.
Tu amic,
que et vas ofegar
en un mar sense fons.
Tu amic,
que per les drogues
et vas convertir
en una ombra més.
Tu,
que vas ser
pare, amic
i germà.
Tu amic,
que les meves llàgrimes
has recollit,
les llàgrimes
que he vessat per tu,
en allunyar-te de mi.
Tu,
que has deixat
un buit en el meu cor.
A tu amic,
l'únic que et demano,
és, que siguis feliç,
encara que serà difícil, però...
qui sap si és millor així?
Tu amic,
que eres la llum
del meu camí,
i ara,
qui il·luminarà
el meu destí?
Tu,
eres el cim,
on havia d'arribar.
Tu amic,
eres el pilar,
on jo em podia recolzar.
Tu,
eres l'únic on jo podia cercar
una espatlla on plorar.
Tu amic,
que eres
molt més que això
per mi,
i ara que has marxat, digues:
qui m'ajudarà?
qui em consolarà?
qui passejarà amb mi,
agafant-me de la mà?
qui escoltarà a l'avi,
que ens llegia contes
vora la llar?
Només tu, amic...

Carme Ariza i Garcia
14 anys

LA NOIA DEL TIC

Com cada tarda, vaig sortir a estirar les cames pel passeig, però quelcom de diferent va ocórrer aquella tarda.

Estava passejant tranquil·lament amb aquell passet que sembla que no et vulguis moure però vas avançant i, de sobte passà pel meu costat una xicota, alta.

Devia fer un metre vuitanta. El seu cos tenia una sèrie d'òrgans perfectament acabats.

Era una morenassa d'aquelles que no se'n veuen cada dia.

Vaja! que et vénen ganes de fer-les una xiulada.

Però l'estrany fou que en passar pel meu costat em féu l'ullet.

Jo, com aquell que no s'ho pensa dues vegades, vaig posar-me a caminar al seu darrera, embadalit per aquella profunda mirada.

Mentre caminava darrera seu, els meus ulls anaven fixats als seus malucs que es movien a un ritme estrepitant.

La vaig seguir perplex fins a l'entrada d'un cinema. En aturar-se davant la taquilla vaig adonar-me que darrera meu hi havia una massa d'homes que també l'havien seguit.

No sé el perquè, però vaig començar a esbarallar-me amb ells, com el mascle defensa la seva propietat.

I és clar, amb tot aquell enrenou, la xicota es girà, amb una expressió d'estranyança.

Va ésser llavors quan em vaig adonar que tenia un tic a l'ull. Per això eren tants els que l'havíem seguit.

Així que ja ho sabeu, si alguna vegada una xicota o xicot us fa l'ullet, assegureu-vos que no tinguin cap tic a l'ull.

Maria-Lluïsa Ausàs i Cortada - 14 anys

EL SO DEL SILENCI

*Quan et sentis sol
quan la solitud t'atrapi
i no et deixi escapar,
no pateixis;
El so del silenci t'acompanyarà.*

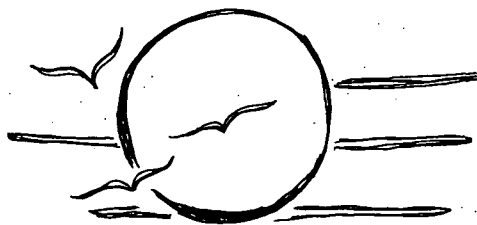
*Quan la vida
no tingui sentit per a tu
i et sentis malament,
no pateixis;
El so del silenci t'ajudarà.*

*Quan necessitis valor
per a superar quelcom,
i no sàpiguis on buscar-ho
no pateixis;
El so del silenci t'ho donarà.*

*Quan vegis
que el món es perd
per culpa de l'odi,
no pateixis;
El so del silenci t'ajudarà a destruir-lo.*

*I, si ell no ho fa
perquè el so del soroll
li ho impideix:
no pateixis,
Busca'm! Jo seré al teu costat.*

Anna Bernaus i Solé - 15 anys

CREC

*Crec en la petita flor que avui
obre els seus pètals al sol,
en l'aire que faig servir,
en el cant del russinyol,
en les melodies primaverals,
en l'excelsior de la tardor,
en la vida del camp
que domina a la de la freda ciutat.*

*Crec en la infància del nen
que avui comença a viure,
en les trapelleres dels infants,
en la imaginació del petit,
en la innocència de les nenes,
en les alegries adolescents,
en un nou viure infantil
on els infants seran els regnants.*

*Crec en el somriure de la nena
enamorada que vol estimar,
en la il·lusió del jove,
en la melangia del solitari,
en l'esperança del vell,
crec, crec i crec en quelcom
anomenat Amor.*

Sagrari Fernández i Cañabate
18 anys

L'ORFE

*Encara era molt petit
i orfe ja es va quedar.
Per això ningú no li havia ensenyat
com s'havia de comportar.*

*No tenia germans ni pares
ningú que el pogués animar
tampoc no tenia ganes
de sortir a passejar.*

*S'estava sempre en aquell racó
del pati, sol i pensarós
dibuixant a terra amb un bastó
en aquell terra blanc, arenós.*

*De nit, es feia un foc
i en aquell lloc apartat
s'estirava un altre cop
amb aquella manta que s'havia trobat.*

*I quan tornava a clarejar
ell ja era llevat
s'anava al rierol a rentar
i a cops es posava a cantar.*

*Encara era molt petit
i orfe ja es va quedar.
Per això ningú no li havia dit
com s'havia de comportar...*

Carme Ricart i Amanós - 8è. E.G.B.

LA CADIRETA

Tinc molts anys, sóc una cadira petita i vella, de bova i fusta, em van regalar a un nen petit fa..., potser era el besavi d'aquests nens que ara hi ha a la casa. Si jo pogués parlar... quantes coses explicaria! He sentit tota mena de converses, familiars, polítiques; he viscut amor i baralles. Però sobretot he vist créixer la gent menuda, que tan prompte com es podien seure, els seus pares els donaven la cadireta.

Els se sentien importants perquè tenien una cadira. Convivia amb la família tres, quatre anys... i una altra vegada a la golfa. Allí m'hi avorria tota sola entre els trastes vells, esperant un nou nadó que em faria sortir d'aquell lloc que no m'agradava; m'espolsaven, em tornaven a pintar i així una vegada i altra. Però tot això s'ha acabat, el nen gran que ara hi ha a la casa em guarda amb les seves joguines més estimades i de quan en quan m'acarícia i jo sóc feliç mirant-me'l des del meu raconet com es fa gran.

Toni Garcia i Bernaus - 5è. E.G.B.

EL TEMPS DE L'ÀVIA

Quan jo era més petita m'interessava molt el temps de l'àvia i sempre que anava a veure-la li preguntava: àvia, explica'm coses que tu i les teves germanes féieu quan éreu petites. L'àvia em mirava i em somreia, perquè ella quan era petita li havia fet la mateixa pregunta a la seva àvia; llavors em començava a explicar: que ella vivia en

un carrer molt estret amb unes faroles que a la nit ho il·luminaven tot, la seva casa no era gaire gran i vivia amb els seus pares i els seus deu germans i m'explicava que ells no tenien tantes joguines com nosaltres, però com que eren tanta colla, amb qualsevol cosa jugaven. Després em deia que no tenien televisor, es distreien amb putxinellis que feien ells mateixos i quan viatjaven ho feien amb tartranes.

El cinema d'aquell temps era mut. També m'explicava que en aquell temps anaven vestits diferents i no tenien tants estudis com ara; també em deia que menjaven diferent, que per berenar menjaven dues llesques de pa amb vi i sucre i per sopar menjaven sopetes amb all i moltes arengades.

A mi em sembla impossible que poguessin viure sense les comoditats que tenim ara, però la meva àvia deia i diu que, si pogués, tornaria a la tranquil·litat que tenien en aquell temps.

Gemma Torra i Miralles - 6è. E.G.B.

Noticiari de la Ribera del Sió

HOSTAFRANCS

(Informa: Roser Porta)

La primavera es fa esperar aquest any, i el fred persisteix. Sortosament, i per tranquilitzar el pagès, ha plogut el necessari i fins i tot el dia 12 d'abril ens va sorprendre una petita nevada que no arribà a emblanquir el terra, la qual es va completar amb la gelada que esdevingué la nit següent; l'hort i les ametlles se'n van veure afectats, encara que no dràsticament.

El diumenge 6 d'abril, la Biblioteca d'Hostafrancs va repartir per les cases del poble uns fullets enviats des d'Hostafrancs de Barcelona i editats allí pel seu Ajuntament, on es fa un resum del passat 5 de maig de 1985, diada decisiva per l'agermanament del nostre poble amb la barriada barcelonina. A més de l'obligada explicació del fet històric que ens uneix, s'hi recullen impressions de diverses persones assistents a aquella festa que tingué lloc coincidint amb el V Aniversari de la Biblioteca, i a la qual acudí una nodrida representació de veïns del barri barceloní, acompanyats pel seu Tinent d'Alcalde, Sr. Josep Espinàs. Seves són les paraules següents: "Des de la magnífica arribada amb repic de campanes fins a la plena dedicació del jovent del poble per servir-nos un bon dinar; tot era entranyable. Estàvem com a casa. I això només s'aconsegueix amb un treball conjunt de tots plegats, dirigit a retrobar els nostres orígens; ja que només si sabem d'on procedim sabem on anirem. Diuen que una imatge val més que mil paraules. Segur, però, que aquesta encaixada de mans que ens hem donat amb el batlle del poble Sr. Bargués representarà el començament d'unes relacions entre dues comunitats que, malauradament, feia massa temps que restaven enterrades".

Un bon nombre de pagesos del nostre poble van participar en la Vaga general organitzada a principis de mes, portant els seus tractors a Cervera. Tant de bo que la seva lluita donés fruit!

El dia 11 d'abril tingué lloc al poble l'enterrament d'En Francesc Marquilles i Porta, fill d'Hostafrancs i resident actualment a Barcelona, on morí víctima d'una malaltia que afecta el sistema nerviós. La concurrència a la cerimònia fúnebre fou força notoria, prova de l'estimació que es professava al "Cisco" i a la seva família.

BELLVER D'OSSÓ

(Informa: Jordi Pedró i Balagueró)

Abril '86.- TRACTORADA: Vam iniciar el mes amb una xerrada col·loqui al cafè entre els pagesos del poble i uns quants representants del sindicat Unió de Pagesos. Es va parlar de la problemàtica del sector, de com des del Ministeri ens retallen tant com poden, de com se les enginya el Ministre per tal de remenar calés i com més dies millor (subvencions del gas-oil que són

un embolic i quan arriben ja fa dies que el pagès ha hagut de pagar el gas-oil car, per endavant)... Tot plegat constituïa una plataforma reivindicativa i se'ns va convocar a la tractorada dels dies 4 i 5.

El que era clar és que demanàvem coses justes pel pagès. Que defensàvem drets que no se'ns donen. Per això 5 tractors del poble van fer cas de la crida i s'uniren als quasi 200, que hi havia a la vora de la carretera a Cervera.

CANTORS: El grup de Joves cantors de Bellver, que ens dediquem a cantar a missa, cançons joves, "marxoses", acompanyats amb instrumentació, ja fa uns quatre anys que va néixer. Vam començar cantant només algun dia a Bellver. Ara, ja ens han fet anar a altres pobles i darrerament com més va, més. Aquest més d'abril, vam anar a l'Aplec de Sisteró i Pelagalls -el di lluns de Pasqua- i a l'Aplec d'Hospitalitat de Lurdes del Castell del Remei -pels malalts- el dia 20.

FUTBOL-SALA: A la veïna població de Les Pallargues, han organitzat un nou campionat de futbol-sala on ens hem apuntat 10 equips. L'equip de Bellver també hi participa.

CASTELLNOU D'OSSÓ

(Informa: Rosa Sendrós)

El dia 7 d'abril es va rebentar la canonada de l'aigua prop de la bàscula i la gent del poble, aprofitant l'ocasió, van decidir fer-hi una font que podrà servir, entre altres coses, per carregar cisternes per mata herbes dels sembrats.

PUIGVERD D'AGRAMUNT

(Informa: Joan Avellana i Mora)

CASAMENT: S'ha celebrat l'enllaç matrimonial entre: Ramona Pinyol i Joan Batalla. Els desitgem molta felicitat.

OBRES: La família Llobera, està fent un cobert, que quan estigui acabat, quedarà molt espaiós.

COMPRES: Aquest mes, s'han comprat un tractor i un cotxe; el tractor l'ha comprat Marià Vila Bertran i és el tercer del poble que porta tracció a les quatre rodes. La marca és un AVTO de 90 cv.

El cotxe és un SEAT PANDA; l'ha comprat la família Santamaria. Encara que ambdós vehicles són usats, estan en molt bon estat.

ALMENARA ALTA

(Informa: Raül Ripoll)

AGRUPACIÓ: Durant el mes de març s'ha portat a terme la reparació de la màquina collitadora de l'agrupació d'Almenara Alta. Aquest any s'ha decidit de fer-hi una important repassada per tenir-la amb perfectes condicions per a la propera campanya i així evitar nom-

broses avaries. També l'agrupació ha comprat un corró de ferro amb braços de cultivador incorporat.

OBRES: Ja vaig anunciar en números anteriors de SIÓ l'acord de la construcció d'una nova xarxa d'aigua potable. Això es va portar a terme en la primera quinzena d'abril. Amb la col·laboració de tot el poble, les obres van ser ràpides. Es van muntar 60 m. de xarxa d'aigua, cinc boques d'incendis i dues preses d'aigua.

MONA: El dilluns de Pasqua -com cada any- al camp de futbol es van reunir jovent de Tornabous per menjar-se la mona.

NOVETAT: Aquest mes s'ha comprat un tractor nou. El model és "Ebro 6100" amb tracció davantera. L'han comprat a Cal Fèlix.

MAFET D'AGRAMUNT

(Informa: Antonieta Figueres)

ABRIL. Tot aquest mes s'està rebent propaganda de FECSA a fi de promocionar la campanya a plena llum per aconseguir que els que encara tenen la llum a 125, donant-los l'oportunitat de posar-la a 220 i fer canvi de noms amb el mínim cost, facin el canvi; alguns s'hi han apuntat però altres, de moment, passen.

OBRES: A últims de més es va començar a arranjar la teulada de la casa que feia d'escola i que serveix d'ajuntament.

BATEIG: La família Vicens-Guixé residents a Agramunt, igual que van fer amb els seus fills, van venir a batejar el dia 26, la seva filla Anna, a la sortida van tirar confits i caramels i van repartir bossetes entre tots els que es trobaven a la plaça. Des d'aquí felicitats a tota la família.

MONTCLAR

(Informen: Iolanda Padullés i Maria del Mar Novell)

ROBATORI: La nit del dijous Sant tingué lloc, al nostre poble, un important robatori. El lloc elegit fou el castell, que data de l'any 1600. Actualment el propietari, Sr. Ignasi Pujol, ha permès que fos declarat monument històric-artístic.

Els lladres amb una escala van entrar per la part de darrera, escalant un mur de 5 metres d'altura, i van trencar una finestra. Els objectes que es van emportar van ser cinc baguls, tres taules de noguer treballades a mà, tres brasers de coure, una caldera, un gerro, dues olles, un sofà, quatre butaques,... tot valorat en dos milions de ptes., sense comptar la seva antiguitat.

Encara que el fet fou vist inconscientment per alguns vilatans, en aquell moment no es pensaven que el castell era víctima d'un lladrocini d'aquesta mena.

Assabentat el propietari, que no resideix al poble, va decidir retirar del castell tots els objectes restants de valor.

BATEIG: El passat dia 13 d'abril fou batejada la nena Montserrat Francesca; el bateig tingué lloc, a les sis de la tarda, a l'església parroquial de Montclar. Els assistents foren nombrosos.

COMPRA: En aquests últims temps s'han comprat, a Montclar, tres cotxes nous:

- Seat Trans, a casa del senyor Ramon Santamaria.
- Super Cinco, propietat de Mª Carme Viles.
- Austin Metro, propietat de Josep Mª Padullés.

Els desitgem que aquesta compra hagi estat força afortunada.

BÀSCULA: Ja, una altra vegada, vam parlar de la construcció de la nova bàscula. Podem dir, ara, que l'obra pràcticament està finalitzada. El pes màxim que suporta és de 60.000 Kgs. Esperem que aquesta obra resulti una millora per al servei del poble.

CELEBRACIÓ DE SANT MARC: Com cada any, el poble, celebra el dia de Sant Marc, 25 d'abril, amb una visita a l'ermita de Salgar. Allí es fa una missa conjunta en honor de la Verge de Salgar. Amb aquest esdeveniment es commemora la tradició dels nostres avantpassats. Després de la missa, si el dia acompanya, molts dels que han estat en la celebració opten per fer un bon dinar i acabar de passar allí la festa.

Aquest any, com els altres, la tradició s'ha complert.

MONTGAI

(Informa: Concepció Ribalta i Solé)

En un ple municipal, l'Ajuntament acordà canviar el nom de cinc carrers i una plaça de la localitat, així com la catalanització de la resta de carrers. Els noms dels nous carrers són: Avinguda de la Generalitat, abans "José Canalejas"; Carrer Antoni Gaudí, abans "Callejón"; Carrer Pau Casals, abans "Mariscal Jofre"; Carrer de l'Església, abans "La Plaza"; Carrer del Calvari, abans "Nicolás Salmerón"; Plaça del Sitjar, abans "General Prim". També es denomina Carrer d'Urgell i Barcelona a dos carrers que abans es denominaven Afores.

El dia 20 es celebrà una festa d'Homenatge a la Velleja, als avis de més de 75 anys. Eren 47, 21 homes i 26 dones, entre els quals hi havia sis matrimonis. A les 11 del matí hi hagué una solemne missa, a la qual assistiren tots, acompanyats pels seus familiars. Durant l'acte, es llegiren diverses poesies dedicades a la velleja, així com una poesia dedicada a Montgai, "Recordant a Montgai", escrita per Maria Roqué. Els cantaires de Butsènit i Pradell contribuïren també a solemnitzar l'acte religiós.

Tot seguit, a la sala d'actes de l'Ateneu es va fer el lliurament a tots els avis, d'una placa d'alabastre, amb l'església i el campanar gravats, per commemorar la festa. L'acte estava presidit pel batlle, Francesc Solé, i la resta d'autoritats locals, així com pel president de la "Llar de Jubilats", Eusebi Darbra; el mossèn Ramon Arderiu, i el delegat de "La Caixa" a Montgai, Joan Margineda. Es va lliurar un bastó al més vell, Jesús Casan, de 86 anys; i a la dona més vella, Teresa Solé (de cal Nalec) de 91 anys, un ram de flors. A ella i a d'altres, que pel seu estat no poderen assistir a la festa, l'Ajun-

tament i la Comissió de Festes els portà els obsequis a casa seva.

Després hi hagué un aperitiu per a tots els avis i els seus acompanyants i, tot seguit, a la plaça Prat de la Riba, l'Obra Social de "La Caixa", presentà l'actuació del grup de dansa "Ballets de Catalunya, amb una mostra de les danses més típiques del nostre país.

A la tarda, i per finalitzar la festa, hi hagué una gran sessió de ball a càrrec del grup "Montse i Joe", organitzat per la Llar de Jubilats.

Aquesta festa no s'havia celebrat des de 1954, època en què era batlle de Montgai, Josep Armengol.

Tots els actes estaven patrocinats per l'Ajuntament, amb col·laboració de "La Caixa" i organitzats per la Comissió de Festes.

BUTSÈNIT D'URGELL

(Informa: Elena Planes)

Fins no fa gaire, deia que Butsènit era un poble que s'anava fent gran pel fet que en qüestió de poc temps -aproximadament un any- van néixer set criatures. Ara, de moment, sembla que la cosa s'hagi estabilitzat. És però un gran esdeveniment si tenim en compte els pocs habitants que té el poble. Sortosament gaudirà d'un considerable nombre de matrimonis joves, cosa que per dissort, en la majoria de poblets no passa.

Aquests darrers dies, però, moren cristianament N'Antoni Solans i Torres, el dia 1 de maig, a l'edat de 81 anys, i Na Concepció Castellà i Bertran, el dia 24 d'abril, a l'edat de 88 anys. A tots ens arriba aquesta hora, però el buit que es produeix, ocasiona en el record una tristesa nostàlgica.

Encara que ja faci qui sap els dies, no ens hem d'oblidar pas de les noces de plata que celebraren el dia 25 de gener, a l'església parroquial de Butsènit, el matrimoni Mercè Llordés i Llorenç Casals. Particularment la núvia, no semblava pas que ja fes 25 anys que estés casada. A Butsènit, no s'han fet pas massa sovint festes d'aquest tipus, per tant, és una notícia que té molt ressò per a tots.

El dia 16 de març fou batejat el Marc Huguet i Feixes,

fill de la Teresa i el Joan de cal Burg; també el dia 6 d'abril fou batejada la Montserrat Novell i Majoral, filla de la Rosa i el Vicent de cal Sàrries. A tots els desitgem moltes felicitats.

L'arribada de la primavera sembla que hagi animat els nostres jugadors de futbol a fer gols; de moment anem entre els quatre primers llocs. Els resultats dels darrers partits han estat: Butsènit-Peramola 0-0; Butsènit-Montgai 5-1; Bell-lloc-Butsènit 1-3 i Palau d'Anglesola-Butsènit 1-2.

LES VENTOSSES

(Informen: Anna Bernaus i Carme Pedrol)

— Un fet a destacar, és la pavimentació de la pujada principal del poble. Ha estat feta per treballadors del mateix poble i ha quedat molt bé; així que els cotxes ja hi podran passar sense dificultat.

— El dissabte dia 12, es va fer una reunió a les escoles del poble. Els dos temes a tractar eren: La construcció d'unes piscines públiques, que és una idea que té molta simpatia entre la gent -especialment la joventut- doncs a més d'ésser un lloc d'esbarjo per als calorosos estius, fóra una construcció decorativa, la qual cosa faria que la gent es quedés a passar les vacances al poble. El lloc per a construir-les encara s'està discutint. L'altre tema va ser, quin seria el pastor que es quedaria al terme del poble, ja que n'hi havia dos qui estaven interessats. A la fi, es va quedar el que hi ha ara al poble, que a més a més de ser el que té la carnisseria, els seus fills van a l'escola i gràcies a ells pot restar oberta més temps, doncs, ara, hi ha solament nou alumnes que són tot nenes, encara que l'escola és mixta.

— Al Certamen Literari Sant Jordi, que es va celebrar a Agramunt, els joves de Ventoses també hi van participar, assolint tres premis les noies d'aquest poble. Els premis varen ser: Poesia i prosa per a 15 anys, a Anna Bernaus i Solé. Accèssit prosa per a 13 anys, a Antonieta Bernaus i Solé.

— El noi Montfort Planes, s'ha comprat un cotxe; un Austin Rover de color metal·litzat. Esperem que el gaudeixi molt de temps.

*Ajudeu a fer-la més gran
Subscriviu-vos-hi!!*

TALLER
Jordi Padullés

FUSTERIA METÀL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell Tel. 390.661
AGRAMUNT

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Trasllats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

RELLOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61 AGRAMUNT

us interessaria fer ràdio?
busquem gent de totes les edats amb noves
idees i ganes de tirar-les endavant.

ràdio sió

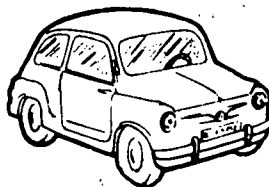
emissora d'agramunt i de la ribera
banda f.m. 105.5 mhz.

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 39 06 01 Pressupostos sense compromís
Carrer del Clos, s/n. AGRAMUNT

INDUSTRIES PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals **VIS-SENSFINS** transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Polígon, s/n. Tels. 39 06 06 - 39 06 25 AGRAMUNT

El món dels insectes

D'entre els moltíssims grups i classes d'insectes que es troben a les nostres comarques, ben segur que un dels més vistosos, i segurament el més conegut de tothom, és la papallona o voliana. Un animaló que presenta molt diverses dimensions i formats, i pintat amb tota la gamma de colors imaginables, des dels més vius i metal·litzats fins a unes tonalitats i foscors de signe sepulcral. Però, a part de la seva vistositat, agradable o no, és cert que els insectes tenen una importància decisiva com a vehicles en la transmissió de malalties, degut a la facilitat i rapidesa amb què poden desplaçar els microbis, i també, que constitueixen la gran font de plagues agrícoles que tants i tants esforços costa als agricultors protegir-ne els seus camps de cereals, fruiters o hortalisses.

Encara que cal dir que no és negatiu tot allò relacionat amb els insectes, ho és en un tant per cent força elevat; no obstant això, una part positiva pot ser, per exemple, que n'hi ha que produeixen substàncies que són útils a l'home, com és el cas de l'anomenat cuc de seda, que elabora aquest filament tant valuós; el qual cuc no és més que una papallona que en aquells moments resta, encara, en fase larval.

Un fet força interessant i curiós dels insectes és que durant el seu desenvolupament n'hi ha que passen per diverses metamorfosis abans d'arribar a ser adults, i que mentre es produeixen aquestes transformacions s'està extingint la vida de l'individu, el qual en arribar a la plena realització li resta un període de temps limitat, suficient, això sí, per a poder preparar el camí del naixement a una nova generació.

Particularment m'han cridat sempre l'atenció els nius d'erugues dels pins. Aquelles bosses tan treballades enganxades a les branques dels arbres, a l'interior de cada una de les quals viuen gran quantitat d'éssers que provenen de les postes d'ous d'unes papallones, i que es nodreixen de les agulles del pi. Doncs bé, aquestes erugues en arribar la primavera emigren dels seus nius, fugen dels pins i, sempre l'una darrera l'altra, tocant-se, formant corrua perfecta com si fos una corda, segueixen totes a la capdavantera i busquen el lloc adequat, que sigui terrós, per a enterrar-s'hi totes juntes i acomplir, suposo, d'aquesta manera, un altre cicle metamòrfic, del qual no he pogut comprovar mai si, en efecte, n'han sortit els individus adults en forma de papallona o si, al contrari, encara han de suportar alguna altra transformació per a esdevenir a la madresa total.

A. PONSA

(Mes d'abril de 1986)

NAIXEMENTS:

Ramon Ribera i Farré dia 1
Beatriu Suàrez i Picapedra dia 10

MATRIMONIS:

Ferran Morell i Bergés i
Mª Mercè Cases i Farré dia 6

DEFUNCIONS:

Maria Hernández i Esteban 80 anys dia 2
Pere Ginestà i Bach 80 anys dia 5
Francesc Sabaté i Mir 71 anys dia 24
Domènec Roig i Balasch 72 anys dia 27

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES D'ABRIL

Dia 5	6'5 l/m. ²
Dia 6	15'7 l/m. ²
Dia 11	4'2 l/m. ²
Dia 12	1 l/m. ²
Dia 16	1'4 l/m. ²
Dia 21	18 l/m. ²
TOTAL	47'8 l/m.²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES D'ABRIL

Màxima del mes	23° dies 1 i 21
Mínima del mes	-3 dia 13
Oscil·lació extrema mensual	26
Mitja de les màximes	16'333
Mitja de les mínimes	3'70
Mitja de les mitjanes	10'016
Mitja mensual a les 8 h.	6'766

L'Observador: Deudat Pont

ÒPTICA ESTEVE

PROMOCIÓ PER LA 3.ª EDAT

ÒPTICA ESTEVE els ofereix unes condicions excepcionals
durant els mesos d'ABRIL i MAIG

Montura i vidres graduats: 3.850

Montura i vidres bifocals: 5.850

(fins a 4 dioptries d'esfera)

i a més els obsequia amb una **ASSEGURANÇA PER TOT L'ANY**

Aproveu aquesta ocasió per renovar les vostres ulleres!

ÒPTICA ESTEVE

ASSOCIAT A FARMAÒPTICS

A. Guimerà, 14 - AGRAMUNT Telèfon 39.04.28 Santa Anna, 15 - CERVERA

A LA FUTURA MARE:

**CENTRE DE PREPARACIÓ
AL PART NATURAL**

Elena Bernat i Capdevila

matrona titular

**Telèfon 39 08 68
AGRAMUNT
(Lleida)**

El Dr. Jaume Villalta Blanch

*Metge de l'Hospital Clínic i Professor de la Facultat de Medicina
us ofereix la seva consulta de*

**MEDICINA INTERNA
i ACUPUNTURA**

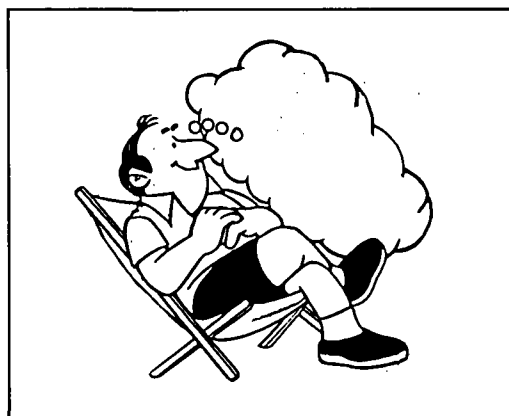
(Hores Convingudes)

Via Augusta, 33, 2^{on}, B

Tel. 204.91.16 i 210.51.50 - 08006 Barcelona

amenitats

Entre aquests dos dibuixos hi ha 8 petites diferències. Busqueu-les!

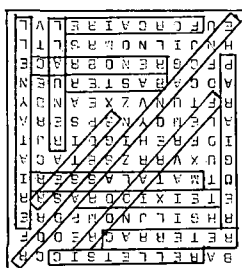

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi trobareu el nom de tretze oficis que han tingut una gran davallada a les nostres comarques

B A R E L L E T S I C C R
R E T E R R A C R E D O F
R H G I L J N O M P D R E
E T E I X I D O R A S R R
Ü T M A T A L A S S E R I
G U X V R R Z S B T A C A
I D F R E H I G O I R J T
A L E M O Y N B P S E R A
R F T U N V Z X E A N B Y
A D C A B A S T E R U E N
P F C G R E N O B R A C E
H N J I L N O M R S L T L
E U F O R C A I R E L V L

Solució: per P.R.

Solució a les 8 diferències

SALT DE CAVALL

Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa i, fent el moviment del cavall als escacs, trobareu un refrany català.

En	amb	prou.	que
ha	men	tre	es
guin,	que	un	gi
	n'hi	vul	dos

Solució: per P.R.

Entre dos que es vulguin, amb un que mengi n'hi ha prou.

NOVA OFICINA BANCÀRIA

... i aquesta és la cambra on els lladres puguin tancar els empleats, en un atracament.

FUTBOL

PRIMERA REGIONAL - GRUP CINQUÈ

Els resultats assolits durant aquest mes d'abril són els següents:

Dia 6 C.F. AGRAMUNT 0 - U.E. Gardeny 0
Dia 13 C.F. Bellcairenc 1 - C.F. AGRAMUNT 3
Dia 20 C.F. AGRAMUNT 1 - C.E. Artesa 1

En la darrera jornada 23 d'abril, el resultat va ser:
C.F. AGRAMUNT 1 - C.E. ARTESA 1

Sota les ordres de l'arbitre Sr. Pérez López, que va tenir una bona actuació, els entrenadors presentaren les següents alineacions:

C.F. AGRAMUNT: Lloreta; Puig, Clavé, Guixé, Guasch; Guitart, Carles Escolà, Sergi; Ramos, Òscar i Morenate.

Substitucions: Marçal a Puig (m. 43); Martí a Ramos (m. 62).

C.E. ARTESA: Martí; Vila, Cusola I, Pérez, Mola; Sabanés, Soldevila, Benet; Galceran, Carlí i Cusola II.

Substitucions: Buñol a Vila (m. 75); Cluet a Galceran (m. 78).

Targes grogues a Lloreta (Agramunt) i Galceran (Artesa).

Gols: 0-1, 10' Soldevila; 1-1, 80' Martí.

Després de jugats 28 partits, el C.F. AGRAMUNT és el cinquè a la classificació, amb 33 punts i 5 positius.

La taula de golejadors de l'equip local, després d'aquest partit, és la següent:

Ramos 8 gols; Padullés 6 gols; Xavier Escolà, Morenate i Òscar 3 gols; Vallverdú, Graells, Clavé i Guitart 2 gols; Carles Escolà i Martí 1 gol.

Dijous passat 1 de maig, en jornada avançada corresponent a l'11 de maig, l'amateur de la U.E. Lleida va guanyar el Soses per 3-1, aconseguint matemàticament l'ascens a Primera Preferent per la temporada 1986-87.

HANDBOL

CADET FEMENÍ

SECTOR CAMPIONAT DE CATALUNYA I D'ESPANYA (FEDERACIÓ D'HANDBOL)

Resultats: Terrasa 20 - Agramunt 9
Figueres 25 - Agramunt 13
Tarragona 15 - Agramunt 8

Golejadores: Pilar 12, Rosa M^a 9, Mireia 4, Conxita 4, Marisa 1.

Malgrat els resultats, l'equip femení va jugar bastant bé, ja que durant moltes fases dels partits tutejaven els equips contraris, però el ritme imposat per aquests equips, acostumats a una lliga llarga i amb un nivell su-

perior al de Lleida, feia que finalment els resultats fossin contraris al nostre equip.

JOCS ESPORTIUS DE CATALUNYA FASE TERRITORIAL (GENERALITAT)

Resultats: Agramunt 23 - Pont de Suert 1

Final: Agramunt 17 - Cervera 11

AGRAMUNT: Marina (portera), Roser 1, Cristina 2, Gili 4, Mireia 3, Pilar 6, Anna, Rosa M^a 17, Conxita 7 i Marsà.

Dues vegades, Campiones Provincials

Novament l'equip cadet femení es proclamà brillant CAMPIÓ PROVINCIAL, aquesta vegada dels jocs esportius de Catalunya organitzats per la Generalitat, demostrant que en la província no tenen rival i desenrotllaren un excel·lent joc.

En semifinals s'imposaren clarament al Pont de Suert i en la Final, amb un bon partit, guanyaren al Cervera.

Ara s'haurà d'anar a disputar la Fase Final d'aquests jocs, que es celebrarà a Sarrià de Ter els dies 23, 24 i 25 de maig, esperem que s'obtinguin millors resultats davant dels potents equips de les altres províncies de Catalunya que els de la Fase Sector.

CADET MASCULÍ

Resultats:

Agramunt 19 - Exc. Pia Tàrrrega 15
Agramunt 15 - C. Claver 17
Episcopal 14 - Agramunt 4

Golejadors: Torres 20, Guixé 4, Albert 4, Sergi 2, Narcís 2, Antoni 2, Ruben 2, Miquel 1 i Gerard 1.

SÈNIOR MASCULÍ

Resultats: (13-4-86) Agramunt 20 - Borges Blanques 22

Golejadors: Tomàs 42, Roman 35, Enric 26, Torra 24, Nico 16, Paco 16, Fernàndez 10, Vendrell 10, Julian 5, J. Figuera 3, Carles, 2.

CLASSIFICACIÓ FINAL

1er.	Borges Blanques	18 punts
2on.	Agramunt-Bar Sport	14 punts
3er.	Seg. Velázquez	12 punts
4rt.	Sícoris	10 punts
5è.	Aitona	4 punts
6è.	Tàrrega	0 punts

No s'ha pogut assolir el Campionat i l'equip Sènior ha quedat Sots-Campió Provincial, igualant així la Classificació de la Temporada anterior.

Ara solament resta disputar la Copa Catalana davant el Borges Blanques i el Sícoris (2ona. Divisió) i haurà finalitzat la Temporada 85-86.

Jordi Martí

NATACIÓ

El dia 12 d'abril, s'organitzà a la piscina del col·legi Episcopal de Lleida, la Fase Territorial dels Jocs Esportius de Catalunya 86. Organitzada, conjuntament, per la D.G. Esports a Lleida i la F.C. de Natació. El nombre de participants era d'uns 19 col·legis i clubs; no era necessari estar federat. Els resultats es confeccionaran en un sol grup.

En la fase final hi haurà: Final A, amb les 18 millors marques de tot Catalunya assolides en la Fase territorial. Final B, accediran els 3 primers nedadors/es per prova que no nedin la final A.

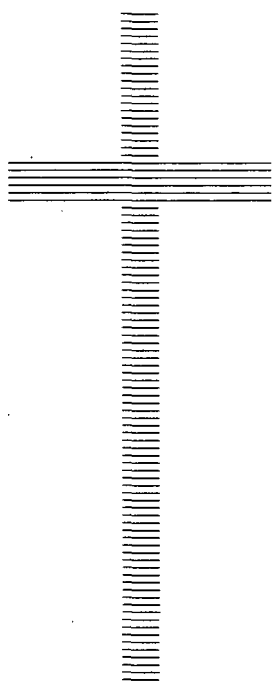
A aquesta final B, hi haurà: 3 del Barcelonès, 3 de Barcelona, 3 de Tarragona, 3 de Girona, 3 de Lleida i 3 per determinar.

Els resultats dels nostres nedadors/es va ésser:

50 m. lliures masculins 76/77:	4rt. Carles Solé 0.44.85
100 m. lliures masculins 74/75:	5è. Bernad Solé 1.28.90
	16è. Jaume Moreno 1.53.27
	20è. Joan Bernaus 2.00.53
100 m. lliures femenins 74/75:	5a. Sandra Bernaus 1.33.84
	7a. M ^a Carme Moreno 1.43.19
100 m. lliures masculins 72/73:	4rt. Jordi Moreno 1.24.85
100 m. lliures femenins 72/73:	5a. M ^a Àngels Bernaus 1.30.55
	13a. Judit Solé 1.42.38
50 m. braça masculins 76/77:	3er. Raül Marcos 0.56.47
100 m. braça masculins 74/75:	2on. David Serra 1.41.12
100 m. braça femenins 74/75:	3a. Almudena Marco 1.49.15
	4a. Verònica Huguet 1.49.19
	5a. Susagna Figuera 1.55.19
100 m. braça masculins 72/73:	10è. Jaume Sanchis 2.21.47
100 m. braça femenins 72/73:	1a. Núria Gros 1.27.00
100 m. esquena masculins 74/75:	12è. Víctor Amigó 2.24.52
100 m. esquena femenins 74/75:	4a. Gemma Torra 1.50.31
	5è. Mònica Bernaus 1.58.28
100 m. esquena masculins 72/73:	7è. Francesc Sementé 1.59.25
100 m. esquena femenins 72/73:	7a. M ^a Carme Santamaria 1.41.10

Com podeu veure, els que més bé van són els bracistes, podria ser que en aquests, hi hagués algun finalista.

La Presidenta
Magda Trèpat i Davi

Pregueu a Déu per l'ànima de

Domènec Roig i Balasch

que morí cristianament el dia 27 d'abril de 1986,
a l'edat de 72 anys, havent rebut els Sants Sagraments.

A. C. S.

*Els seus apenats: esposa, fills i família tota, agraeixen
ben de cor a tots els amics i coneguts les mostres d'afecte i
de condol rebudes, i els preguen una oració per la seva
ànima.*

Rellotgeria i Armeria
Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1

Tel. 39 03 06

CRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, s/n. ☐ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☐ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

**AGROPECUÀRIA
DE GUISSONA
S. COOP. LTDA.**

Caixa Rural de Guissona

L'Ajuntament informa

COMISSIÓ DE GOVERN

Reunida els dies 15 i 29 d'abril, s'aprovaren les factures relacionades en aquest mateix número i diversos assumptes de tràmit. Tanmateix, foren igualment aprovades les concessions de permisos d'obres que igualment es detallen.

PLE MUNICIPAL

Posats a la consideració dels reunits els punts assenyalats en la pertinent convocatòria, tots foren aprovats per unanimitat, després del seu examen i discussió. Detallarem a continuació quines foren les qüestions debatudes i aprovades:

- Continuar amb la prestació dels Serveis Socials de base que tan bona acollida han tingut entre els convilantans i facultar el Batlle de Tàrrrega perquè en representació de tots els municipis de la comarca d'Urgell que s'hi vulguin acollir, presenti i signi la documentació i sol·licitud adient en demanda de subvencions per al dit Servei.

- Cursar sol·licitud d'ajut per al manteniment de la Guarderia municipal.

- Igualment continuar amb la prestació del Servei de Català.

- Com en anys anteriors, convocar concurs entre tots els veïns que se sentin interessats, per cobrir el servei de bar, neteja i vigilància en les instal·lacions de les piscines municipals, per a la propera temporada estiuenca.

- Rectificació de l'inventari municipal en el sentit d'afegir-hi les noves adquisicions dutes a terme: diverses màquines d'oficina per Secretaria, una màquina desbroçadora per a la brigada municipal i un terreny per a la instal·lació d'una bàscula pública de pesatge a l'agregat de Montclar.

- Tot el Consistori en ple es manifestà conforme en la ratificació de la interposició del recurs contenciós-administratiu contra l'acord de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre. Com és sabut, la resolució de l'esmentada Confederació desestimava el recurs presentat per diversos ajuntaments afectats en protesta per la prohibició, per part de la Comunitat General del Canal d'Urgell, de la construcció durant les èpoques de tanca del dit canal que, de sempre, s'han anat bastint pel subministrament d'aigua potable a les poblacions afectades.

- Foren igualment aprovats els Comptes Generals dels pressupostos Ordinaris i d'inversions de diversos exercicis, així com també els Comptes de Valors Independents i Auxiliars del pressupost.

- Foren reconeguts diferents crèdits de factures cor-

responents a l'any anterior, i s'aprovà també la suplementació i habilitació de crèdit de diverses partides pressupostàries amb càrrec al Superàvit.

OBRES: Prèvia l'obertura i examen de les ofertes rebudes, foren adjudicades les següents:

Subvencionades per la participació en el Cànon d'Energia Elèctrica en el bienni 1984/85:

Adjudicades per contractació directa a Ramon RODRÍGUEZ MORERA, per un import total de 6.441.522 pts., les següents:

Infraestructura C/. Costa Dipòsits des del Raval de Puigvert a Av. J. Mestres.

Infraestructura C/. Costa Dipòsits des del Raval de Puigvert a C/. Convent.

Millora xarxa aigua i arranament casa Ajuntament de Mafet.

Arranament vorera nord Avda. M. Joloch des de C/. Sió a C/. Firal.

Construcció fosa sèptica a l'agregat de la Donzell.

Millora xarxa aigua potable a l'agregat d'Almenara.

Adjudicació a l'empresa KRISTAL, de Barcelona, per 749.080 pts.:

Millora xarxa d'aigua potable a l'agregat de Montclar.

Adjudicades per subhasta: Al contractista Ramon RODRÍGUEZ MORERA per un import global de 10.537.205 pts.:

Infraestructura C/. Firal, cruïlla C/. Vilavella.

Infraestructura Raval de Puigvert des de Costa dels Dipòsits fins al límit S.U.

ALTRES OBRES adjudicades:

A Ramon RODRÍGUEZ MORERA, i per un import de 3.805.144 pts., bastiment d'una nau magatzem pel Cos de Bombers.

A Magí MELGOSA i PERALBA, per 3.888.600 pts., arranament i reforma sala teatre del Casal Agramuntí.

A Pere RIERA i MONTAÑA, per 2.318.700 pts., nova instal·lació elèctrica a la mateixa Sala Teatre.

A Ramon GILI i CASES, per 1.582.000 pts., nova instal·lació calefacció id.

Les valoracions de totes les obres fins ací esmentades, s'entenen sense haver inclòs en les mateixes els honoraris de redacció de projectes i de direcció de l'obra.

A Modest PUIGPINÓS i RIERA, la construcció de 28 nínxols al Cementiri municipal, per un import, tot inclòs, de 508.664 pts.

– Prèvia declaració d'urgència s'acordà, també, nomenar el Regidor de Cultura Josep Mª LLUCH i BARÓ, com a representant de l'Ajuntament en els Consells escolars dels centres d'ensenyament locals.

— I en el torn de precs i preguntes i a instàncies del regidor En Josep Mª INGLÉS i MORTÉS, es decidí que constés en acta la condolència del Consistori pel traspàs del qui, durant tants anys, ha estat Rector de la Parròquia d'Agramunt.

ALTRES NOTÍCIES

Durant la darrera setmana del mes, el nostre Batlle s'ha reunit amb els veïns afectats per la realització de les obres abans esmentades per a fer-vos coneixedors dels projectes redactats a l'efecte així com també per avançar-los el muntant de les contribucions especials que se'ls haurà d'aplicar. És d'agrair la comprensió i bon acolliment que, d'una forma unànime, fou donat a la realització de tots i cada un dels projectes.

LLICÈNCIES D'OBRES

Ramon Roman i Fernàndez, per una connexió d'aigua potable. Raval de Puigverd.

Josep i Jaume Figuera i Pla, una connexió d'aigua potable. Polígon Industrial.

Antoni Viladrich i Maravella, connexió d'aigua potable, Av. dels Esports.

P.R.O.B.E.C.O., connexió xarxa de clavegueres. Avgda. de Jaume Mestres.

Ramon Roman i Fernàndez, connexió xarxa clavegueres. Raval de Puigverd.

Josep i Jaume Figuera i Pla, connexió xarxa de clavegueres. Polígon Industrial.

Ramon Palou i Pérez, connexió a la xarxa de clavegueres. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Francesc Miralles i Rúbies, col·locar plaques d'uralita per cobert. Raval de Puigverd.

Maria-Teresa Puigpinós i Busquets, per fer una cabana a l'hort. Partida Salats.

Ramon Castellà i Riba, per escardejar les façanes laterals de la casa. C. dels Asgous.

Francesc Batalla i Pujol, rebaixar vorada per entrada de vehicles. Avgda. de Jaume Mestres.

Ramon Creus i Cusola, per moviment de terra i brossa al seu pati. C. de l'Institut.

Joaquima Miralles i Castellà, per rebaixar vorada per entrada de vehicles. Avgda. de Jaume Mestres.

Ramon Penella i Ramon, per alçar i eixamplar portalada. C. del Castell.

Lluís Piulats i Solé, per tancar el pati de la casa. C. del Convent.

Josep Lecha i Reixachs, per arrebossar la façana de la casa. Plaça de la Dula.

Josep Ribalta i Novell, per eixamplar porta en la casa. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Ramon Cahelles i Pintó, per arrebossar i pintar la façana de la casa. C. Ntra. Sra. de la Mercè.

Rosa Mir i Valls, substitució porta planta baixa. C. del Castell.

Pere Vilalta i Solé, per blanquejar façana casa. C. dels Estudis Nous.

Pere Mora i Giribet, obrir finestra paret darrera local. C. del Pas de Ronda.

Joan Bovet i Orrit, rebaixar vorada davant garatge. Avgda. de Jaume Mestres.

Joan Galceran i Salut, tancar porta granja amb xarxa metàl·lica. Agregat de Montclar.

Parròquia -Bisbat d'Urgell-, per obrir carrer per detecció filtracions d'aigua. C. dels Àbsis.

Domènec Vilalta i Tallaví, per repassar la teulada del cobert i emmexar-la. C. Carbassa.

Agustí Pacheco i Boza, pintar les façanes principal i lateral de la casa. Travessia de Vilavella.

Josep-Maria Recasens i Boncompte, arreglar baixos i col·locar plaques. Plaça del Pou.

Francesc Esteban i Lombardo, pintar els coberts de la casa. C. de St. Joan.

Miquel Puig i Alòs, per reforçar el trespol de la casa. Plaça de la Dula.

Hermínia Amigó i Solé, eixamplar portalada i reconstruir teulat. C. dels Teixidors.

Joan Puig i Cahelles, per enrajolar el terrat de la casa. Raval de Puigverd.

Antoni Zambrano i Zambrano, per fer paviment en l'interior del corral. C. dels Teixidors.

Manuel Erencia i Marín, per reformar cuina. C. de la Sabateria de Baix.

Sebastià Heras i Pérez, per pavimentar pista tennis. C. del Clos.

Francesc Tarragona i Potrony, construcció de cuina i sanitari. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Joan Granados i Riera, construcció d'una cisterna per aigua potable a l'entrada de la casa. Avgda. d'Agustí Ros.

Sebastià Duran i Rubió, per fer cobert i col·locar porta d'entrada al pati. Avgda. de Jaume Mestres.

Josep-Maria Albareda i Brufau, acondicionar els baixos de la casa per botiga. Avgda. de Catalunya.

Pere Guardia i Pascuet, per enrajolar menjador. C. de la Muralla.

Pau Boncompte i Pintó, per fer cuina al 2on. pis de la casa. Plaça de l'Om.

Josep-Maria Jolonch i Puig, per fer una paret. Avgda. de Catalunya.

Manuel Esteve i Amorós, per arrebossar parets exteriors de la sitja d'emmagatzemar cereals. Camí Vell de Mafet.

Germans Garcia, per tancar un pati. C. del Clos.

Ramon Pons i Bescó, per pavimentar part del corral. Raval de Sant Francesc.

Joan i Josep Vidal i Huguet, per col·locar un rètol lluminós. Plaça del Pou.

FACTURES APROVADES**Pessetes**

A Diputació, anunci al B.O.P.	3.135	A Ferret. Molinet, material Escoles	898
A Del. Hisenda, pagament IRPF, 1er. trim.	313.428	A Ferret. Molinet divers material	13.678
A Tintoreria Gatell, rentar vestits Reis i capgrossos	18.500	A J. Barrios, divers material	2.481
A Tintoreria Gatell, rentar faldilles taula Ajuntament	800	A Ferret. Molinet, divers material	17.982
A F. Ros, lloguer local bombers abril	10.000	A Ferret. Molinet, divers material	13.358
A E.S.A., combustible v. escombraries i tractor	12.928	A Viveros Gabandé, arbres	2.352
A E.S.A., combustible velomotor	588	A Ferret. Molinet, material Escorxador	3.479
A La Catalana, assegurança incendis Ajuntament	3.053	A Gruconsa, bosses escombraries	3.136
A Revista El Funcionario Municipal, subscripció any 86	7.500	A E.S.A. combustible vehicles municipals	83.118
A Diputació, anunci al B.O.P.	4.768	A F.E.C.S.A. enllumenat públic gener	678.106
A J. Jové, reparacions xarxa aigües	1.200	A F.E.C.S.A. enllumenat públic febrer	276.075
Al mateix, repar. xarxa enllumenat públic	5.281	A F.E.C.S.A. enllumenat públic març	371.312
A Farmàcia Esteve, receptes Beneficència ...	5.362	A Ascensors Castells, quota conservació i reparació 1er. trimestre	21.407
A J. M ^a Castellà, repartir programes	1.237	A Ascensors Castells, quota 2on. trimestre ...	21.967
Al mateix, repartir programes	750	A Can Boada, còpies pergami Pt. Generalitat..	4.368
A Gestoria Feixa, confecció assegurances socials mes de gener	11.200	A Transports Bernaus, diversos encàrrecs Lleida	3.248
A Gestoria Feixa, confecció assegurances socials mes de febrer	11.200	A Lluís Vilà, emblemes gual any 86	7.560
A Gestoria Feixa, tramitació diferenc. assegur. socials setembre	1.120	A Lluís Vilà, emblemes carro, velomotor i bicicleta, any 86	40.880
A F.E.C.S.A. enllum. edif. escol febrer	45.271	A Transp. Bernaus, encàrrecs Ajuntament ...	4.648
A F.E.C.S.A. enllum. edif. escol. març	1.674	A Transp. Bernaus, encàrrecs Ajuntament ...	33.236
A C.A.M.P.S.A. gas-oil Escoles	331.520	A Ferreteria Molinet, material per les carrosses dels Reis	35.235
A F.E.C.S.A. enllum. Mas-Vell febrer	1.484	A Pirot. Zaragoza, material	17.808
A F.E.C.S.A. enllum. Casal i Polisp. febrer	95.323	A Kipps, recepció Festa Reis	6.664
A Diputació, anuncis al B.O.P.	22.475	A L. Escolà, treballs carrosses Reis	4.618
A M. Recasens, material treballs realitzats per l'Ajuntament	4.056	A Vulcan. Ibarz S.A., reparar roda carretó escorxador	9.455
A Comercial Sans, material oficina	12.320	A Vulcan. Ibarz, reparar roda tractor	47.012
A Bayer Hnos. subscripció a "La Administració Pràctica" any 86	8.000	A Vulcan. Ibarz, reparar rodes v. escombraries i tractor	8.564
A El Consultor Ayunt. subscripció 86	16.960	A D. Ros, reparar eines brigada	44.934
A Comercial Sans, material oficina	21.414	A Roca S.L. arena i grava, diverses obres	26.826
A Edit. Aranzadi, subscripció a "Índice y Repertorio Legislación 1986"	14.840	A Pret. Cuñat, divers material per obres	20.748
A R. Martínez, exemplar "Tablas Matem."	2.650	A E.S.A. combustible vehicle escombraries i tractor	772
A El Consultor, llibre "Recaudac. Mun."	4.412	A E.S.A. combustible velomotors	47.000
A Bayer Hnos. material oficina	40.848	A A.C.M. quota any 86	10.000
A Sugrañes, material oficina	25.004	A F. Ros, lloguer local bombers maig	10.068
A Diputació, anunci al B.O.P.	2.634	A Sincar S.A. reparació aparell calefacció Ajuntament	2.800
A L'Espiga, material oficina	7.481	A Vitral S.A. reparació porta Ajuntament	1.167
A L'Espiga, material oficina	8.010	A Cristal. Agramunt, reposició vidre Institut....	1.167
A E.S.A. gas-oil calefacció Escoles	80.000	A Cristal. Agramunt, el mateix concepte	421
A E.S.A. combust. tractor i v. escombraries ...	17.202	A D. Ros, material reparac. Casal	12.304
A E.S.A. combust. vehicles municipals	2.341	A F.E.C.S.A. enllum. edif. municipals del mes de gener	21.102
A Foment Mercat, quota mes abril	5.000	A F.E.C.S.A. enllumenat edificis municipals mes de febrer	4.826
A A. Viñals, alfals i palla cavall Escorx.	5.675	A F.E.C.S.A. enllumenat edificis municipals mes de març	4.324
A P. Boncompte, cavall Escorxador Municp...	133	A F.E.C.S.A. enllumenat edificis escoles mes de gener	

DE LA IMMORTALITAT

Aquell matí, l'Urc estava neguitosa. La primera salutació que, segons l'acostumat, consistia a llepar-me les mans i a mossegar-me suaument els turmells, aquell dia va ser molt diferent: s'assegué davant meu i, decidida en barrar-me el pas, no es va moure. En adonar-me d'aquesta actitud tan estranya, vaig ajupir-me i li vaig preguntar: "Que no et trobes bé?" L'Urc em contestà amb una mena de somiqueig. Convençut que la meva gosseta em demanava alguna assistència especial, li vaig oferir un plat de llet fresca. Malgrat constituir una de les seves begudes preferides, l'Urc no la tastà ni poc ni gaire. "Bé, noia -vaig dir-li- quan torni de la dutxa ja en parlarem..."

Vaig haver de passar per damunt seu ja que de cap manera no es movia. Mentre em dutxava i m'afaitava podia sentir com l'Urc, al darrera de la porta, no parava de rondinar. Sense fer-ne cas, em vaig traslladar a l'habitació per tal de vestir-me. Un cop llest vaig dedicar-me a esbrinar què li passava a la meva gosseta. Ella, en veure'm vestit, es posà a saltar i, després, m'estirà dels pantalons amb insistència. Totes les meves temptatives de deslliurar-me'n van ser inútils: l'Urc no parava d'estirar-me, i ara ho feia cap a la porta del carrer. La seva força i tossudesesa era tanta que vaig creure que el més adient seria no resistir-me al seu desig. Així vam fer cap al carrer. Allà, l'Urc deixà d'estirar-me els pantalons però, en canvi, es situà davant meu amb una clara expressió que jo la seguí. I així ho vaig fer.

D'aquesta manera vam travessar mig poble fins que arribàrem al cementiri, i com que la porta era oberta, no ens costà gens d'entrar-hi. Feia molt de temps que jo no hi havia estat, i puc assegurar que l'Urc era la primera vegada. Però semblava tot el contrari: la meva gosseta, com si anés per feina,

enfilà per la via central, tombà a la dreta, després a l'esquerra i, al cap d'una estona, s'aturà davant d'una tomba. Amb gran aplicació començà a esgarrapar la terra i en aconseguir un bon clot s'hi ajagà i encetà un nou somiqueig que, per la seva tendresa i sentiment, més aviat semblava un plor. A una profunditat d'un parell o tres de metres, jo, des de dins de la meva sepultura, sentia aquell plor de l'Urc. Tant desconsol m'estremia i, alhora, em reconfortava en adonar-me que aquell somiqueig era una mostra clara de la seva fidelitat manifestada des que el dia vint-i-tres de gener de 1986 se'm donà per mort en no regressar del meu primer viatge al no res.

Un cop la meva gosseta es refeu del desconsol, vaig sortir de la tomba i tots dos ens en vam tornar cap a casa i jo, de la manera més habitual, vaig incorporar-me a la feina després d'un esmorzar que algú em preparà a la taula del menjador i que, com cada matí, vam compartir l'Urc i jo. Mentre li donava trossos de pa amb tomàquet, jo observava la meva gosseta i ella no parava de guaitar-me.

Es diria que ens fitàvem des de la immortalitat o des de l'eternitat.

Aleshores em van venir a l'esment algunes de les lliçons que el meu amic Uri, professor de filosofia, ens ha impartit durant aquest curs. En una d'elles, ens explicà que un filòsof alemany diu que el temps no existeix. I l'Uri, el professor, em sembla que va afegir, o potser ara m'ho invento jo, que el temps i, per tant, la mort, deixen d'existir mentre som en l'amor, o sigui en el misteri, o sigui en la lucidesa, o sigui en la follia, o sigui en la saviesa, o sigui en l'omnipotència... O sigui quan la vida ens fa goig. I aquell matí, mentre esmorzava amb l'Urc, em sentia exultant, talment que no hagués mort mai ni mica ni molla.